

Sagsnr. 12/092795: Høringssvar fra Akkrediteringsudvalget - Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering

København, 30. november 2012

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Sagsnr. 12/092795

Høringssvar vedr. forslag til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner fra Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering (AKU)

Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering, Akkrediteringsudvalget (AKU), har med stor interesse læst forslag til ny lov om akkreditering, og vil gerne kvittere for en god proces i det foreløbige arbejde omkring udviklingen af et nyt, fælles akkrediteringssystem.

I det følgende vil vi, på vegne af en række studenterorganisationer for de videregående uddannelser, fremlægge vores kommentarer til lovforslaget. Kommentarerne er forsøgt inddelt emnevist.

Akkrediteringsrådets sammensætning

Vi finder det særdeles positivt, at to medlemmer af Akkrediteringsrådet, jf. § 4, stk. 3 nr. 2, udpeges af studenterrepræsentanter på de videregående uddannelser. I lyset af den videregående uddannelsessektors mangfoldighed er dette et klart skridt i den rigtige retning og skaber mulighed for et at bibringe et endnu stærkere og bredere forankret studenterperspektiv til Rådets arbejde.

For at styrke kontinuiteten og den løbende vidensophobning i Akkrediteringsrådets arbejde, foreslår vi endvidere, at § 4 stk. 5 ændres, således at de to studenterrepræsentanternes udpegningsperioder bliver to-årige og forskudte af hinanden.

Akkrediteringsrådets rolle og kompetencer

Vi finder det positivt, at Akkrediteringsrådet i det foreslåede system bevares som fagligt uafhængigt råd og støtter fuldt ambitionen om et stærkt og sagligt eksternt kvalitetssikringssystem. Dog mener vi, at lovforslaget rummer elementer, der kan forhindre, at ambitionen om et uafhængigt system til fulde kan indfries.

Eksempelvis så vi gerne at Akkrediteringsrådet betjenes af et selvstændigt sekretariat og ikke, som det fremgår af § 3 stk. 4, sekretariatetsbetjenes af Akkrediteringsinstitutionen (og dermed den institution, hvis rapporter ligger til grund for Rådets afgørelser.)

Derudover vil vi gerne henlede opmærksomheden på følgende:

Vedr. § 6:

For at sikre fuld autonomi og mindske følsomheden over for fluktureringer i det politiske landskab mener vi, at Akkrediteringsrådet selv, frem for Ministeren, selv bør fastlægge

akkrediteringskriterierne for såvel institutions- som uddannelsesakkrediteringer.

Af samme grund foreslår vi en ændring af § 24's bestemmelser om akkreditering af andre uddannelsesinstitutioner, således at Akkrediteringsrådet og ikke f.eks. Kulturministeren fastsætter specifikke kriterier for akkreditering af uddannelser, der ligger uden for Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelsers ressortområde.

Vedr. § 11

Akkrediteringsrådet er et fagligt organ og dets beslutninger ligeledes faglige. Derfor finder vi det i udgangspunktet problematisk, at Ministeren, jf. § 11, i praksis kan underkende Rådets afgørelser, og vi efterlyser derfor en uddybning af, hvilke kriterier der kan lægges til grund for at Ministeren træffer beslutning om at give en institution dispensation for kravet om uddannelsesakkreditering efter turnusplan i tilfælde af denne har modtaget et afslag på institutionsakkreditering.

Vedr. § 27

Vi finder det uheldigt, at Ministeren jf. lovforslagets bestemmelser om klageadgang ifm. Akkrediteringsrådets afgørelser, ikke alene kan fastsætte regler om adgang til klagemuligheder, men også kan fastsætte at der ikke er nogen klagemuligheder.

Institutions- og uddannelsesakkreditering

Overgangen til institutionsakkreditering kan forhåbentlig bidrage til et mindre bureaukratisk og mere effektivt system, hvor uddannelsesinstitutionernes ledelser, i langt højere grad end vi har set det under det nuværende system, helt naturligt og uværgerligt vil bære deres del af ansvaret for kvalitetssikringen og –udviklingen.

Det er dog selvsagt helt afgørende, at overgangen til dette langt mere overordnede kvalitetssikringssystem ikke betyder, at uddannelser med kvalitetsproblemer ikke "ryger gennem nettet".

I lyset heraf har vi følgende bemærkninger til lovforslaget:

Vedr. § 20

Vi finder det positivt, at uddannelser, med særlige kvalitetsmæssige udfordringer, jf. § 20, kan udtages til gennemgang.

Dog savner vi en uddybning af hvilke kriterier og procedurer, der vil ligge til grund for at en sådan gennemgang kan iværksættes.

Ligeledes konstaterer vi med tilfredshed, at det af bemærkningerne til § 20 fremgår, at også studerende kan anmode om at få en uddannelse til gennemgang, men opfordrer til, at mulighed kommer til at fremgå tydeligere af selve lovteksten.

Audit trails

Udover det ovenstående foreslår vi, at der indføres regelmæssige "stikprøvekontroller" i form af audit trails på tilfældigt udtrukne uddannelser på institutioner, der har modtaget en positiv akkreditering.

Dette, mener vi, kan bidrage til at afdække, hvorvidt uddannelsesinstitutionerne faktisk lever op til deres kvalitetssikringspolitik, og at også tilsyneladende velfungerende uddannelser

monitoreres.

Prækvalificering

Vi er i udgangspunktet positive overfor indførelsen af prækvalificering, jf. § 18, og håber, at dette tiltag vil bidrage til at der kommer et bredere og mere helhedsorienteret blik på nye uddannelser end der tidligere på især universitetsområdet har været tradition for.

Imidlertid savner vi i lovforslaget en uddybning af hvilke kriterier, der vil ligge til grund for prækvalificeringen.

Med venlig hilsen

på vegne af

AKKREDITERINGSUDVALGET
Studenterbevægelsens udvalg for Akkreditering (AKU)

Emilie Nayberg

Uddannelsespolitisk ordfører og næstformand for Danske Studerendes Fællesråd

Hørings svar

- Ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelser

Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelser har, i mail af 29. oktober 2012 sendt loven om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner i høring. I Lærerstuderendes Landskreds er vi blevet opmærksomme på flere enkelte punkter i den nye lov, men har også overordnet set nogle bemærkninger.

Først og fremmest mener Lærerstuderendes Landskreds, at man, i sin iver for at lægge alle videregående uddannelser under samme ministerium og samme regler, har glemt nogle af de årsager der er til, at disse uddannelser ikke haft de samme regler. Det er ganske simpelt, at der er forskel på uddannelserne. Dette er en væsentlig pointe, også i forhold til diskussionen af det samlede akkrediteringsystem.

På universiteterne er det institutionen der er fællesnævner for de enkelte uddannelser og studier. Der er stor forskel på Københavns Universitet og Aarhus Universitets udgaver af beslægtede studier.

Når det drejer sig om læreruddannelsen, derimod, har vi en fælles, national uddannelse og udformning, og uddannelserne er opbygget og tilrettelagt på næsten samme måde, på tværs af landet. Dette er en af uddannelsens store styrker, og er også livsnødvendigt når det handler om at sikre en ensartet, høj kvalitet blandt lærerne i landets folkeskoler.

Dette medfører også, at hvor man i langt mindre grad har behov for at sammenligne de enkelte uddannelser mellem universiteterne, og i ret mange tilfælde kun akkrediterer en enkelt institutions uddannelse, gennem den vanlige akkreditering, vurderer og godkender man i stedet en hel uddannelse og uddannelsesform ved en akkreditering af eksempelvis læreruddannelsen.

Akkrediteringen af læreruddannelsen i 2011 afslørede også mangler i uddannelsen på overordnet plan – noget der i fremtiden ikke bliver muligt på grund af institutionsakkrediteringen. De enkelte udbud af læreruddannelsen har også, i overvejende grad, langt mere til fælles med hinanden, uanset professionshøjskole, end de har med uddannelser i fx leisure management, fysioterapi eller hvad der ellers måtte udbydes i den pågældende professionshøjskole. Derfor frygter vi, i Lærerstuderendes Landskreds at man går uopretteligt på kompromis med den nationale kvalitetsstandard i den nye akkrediteringsmodel.

Samtidig havde Lærerstuderendes Landskreds håbet, at man generelt ville satse på kvaliteten i et nyt sikringsystem, gennem fx at bygge videre på de erfaringer der var blevet gjort med auditeringspilotprojektet på professionshøjskolen VIA University College. Det er vores holdning, at auditering i meget højere grad end institutionsakkreditering sikrer kvaliteten i uddannelsernes indhold samt finder potentiale for forbedring. Det vil sige, at kvalitetssikringsprocessen rent faktisk også sikrer og udvikler uddannelserne fremadrettet.

Det er vores forhåbning at, selvom institutionsakkrediteringen er væsentligt billigere end andre typer kvalitetssikring, gør plads til, og prioriterer faglighed, i stedet for endnu en gang at finde et sted at spare penge på uddannelsessystemet.

Herudover har Lærerstuderendes Landskreds bidt mærke i en gennemgribende flytning af autoritet fra Akkrediteringsrådet, over til ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse. Det er der, for så vidt, ikke noget galt i, men det virker påfaldende at rådets, fagligt begrundede afgørelser, i så høj grad kan omgøres af ministeren. Der er risiko for kvalitetsfald i dette scenarie.

Herudover ville det være relevant med en redegørelse for, hvad der skal ske med de resterende turnusakkrediteringer, der jo først skulle være afsluttet i 2016.

Nedslag.

- **§3, stk. 3.**
Lærerstuderendes Landskreds undrer sig over denne mulighed. Vi ser ikke noget behov for at skulle gøre dette, da det kun er Akkrediteringsinstitutionen der har reel indsigt i det danske uddannelsessystem, og det reelle behov på aftagersiden. Derfor mener vi, at sandsynligheden for at en udenlandsk operatør ville kunne påvise noget relevant, er meget lille.
- **§4, stk. 2.**
Lærerstuderendes Landskreds er meget begejstrede for at antallet af studenterrepræsentanter fordobles, og mener bestemt det er den rigtige vej at gå. Herudover kunne man foreslå, at både professionshøjskolesektoren, og universiteterne blev repræsenterede samtidigt, og pladserne derved øremærkedes.
- **§ 4, stk. 5.**
Lærerstuderendes Landskreds anbefaler, at en af studenterrepræsentanterne vælges i lige år, og den anden i ulige år, for derved at sikre kontinuiteten i rådet, samt overleveringen mellem disse.
- **§5, stk. 2.**
Lærerstuderendes Landskreds mener ikke det er formålstjenstligt, at en institutionsakkreditering kan deles op. Formålet må vel være, at få et retvisende billede af hele institutionen, og at ledelsen på denne lever op til det ansvar der ligger i, at sikre hele institutionens kvalitet, og ikke kun enkelte campus eller afdelinger.
- **§6, stk. 2.**
Det bør indskærpes, at disse kriterier baseres på European Standards and Guidelines (ESG)
- **§7, stk. 2.**
Det bør stå klarere hvilke personer der skal sidde i disse paneler. Endvidere mener Lærerstuderendes Landskreds at både studerende og aftagere bør repræsenteres i et sådant panel, hvis dets vurderinger skal være valide.
- **§7, stk. 5.**
Lærerstuderendes Landskreds mener denne paragraf bør slettes og muligheden fjernes. Udenlandske operatører har ingen basis for at vurdere om der leves op til relevanskriteriet i Danmark, og denne mulighed vil kun gøre processen mindre retvisende, og mere ugenomsigtig.
- **§9.**
I de hidtidige drøftelser om nyt akkrediteringssystem, har et af argumenterne for overgangen til en anderledes model været, at man ville indføre såkaldte stikprøvekontroller. Disse kontroller bør beskrives i processen for akkreditering.
- **§10, stk. 3.**
Det er meget positivt, at der er en begrænsning på, hvor mange gange en institution kan vurderes betinget godkendt. Det er væsentligt at institutionerne meget hurtigt rettet op på eventuelle anmærkninger.
- **§11.**
Muligheden for at dispensere fra eventuelle afslag på akkreditering, gør hele kvalitetssikringsprocessen overflødig. Hvis uddannelsesinstitutioner kan få lov at drive dårlige uddannelser på baggrund af politiske overvejelser, giver hele systemet ikke

mening. Alle uddannelser i Danmark bør leve op til kvalitetskravene. Uanset om det er en kandidat i arkæologi, eller uddannelse til politibetjent.

- **§12**
Alle uddannelser bør leve op til samme kvalitetskrav, og Lærerstuderendes Landskreds forstår ikke, hvorfor maritime uddannelser med dårligt kvalitet skal have andre sanktioner end andre uddannelser. Endvidere bør der være regler for hvilken opfølgning ministeren kan beslutte skal finde sted.
Denne paragraf medvirker til at gøre systemet mere ugenomsigtigt.
- **§13, stk. 2.**
Det bør stå klarere hvilke personer der skal sidde i disse paneler. Endvidere mener Lærerstuderendes Landskreds at både studerende og afgangere bør repræsenteres i et sådant panel, hvis dets vurderinger skal være valide.
- **§18, stk. 2.**
Det bør understreges, at ministeren skal indhente relevant faglig viden når prækvalificeringen udføres.
Herudover bør det generelt drøftes, i hvor høj grad prækvalificeringen er en politisk godkendelse, eller en kvalitetsmæssig godkendelse.
- **§20**
Formuleringen "uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer" er mangelfuld. Hvis der henføres til uddannelser med meget lav volumen af studerende, eller særlige udfordringer pga. geografisk beliggenhed, bør dette udspecificeres.
Herudover nævnes det ikke om, de disse uddannelser eller institutioner fortsat skal leve op til de overordnede krav vi stiller til kvalitet i akkrediteringssystemet.
- **§21**
Proces og procedure for disse undersøgelser bør uddybes.
- **§21, stk. 3.**
Når der nævnes ministerens godkendelse, virker det uklart om det er den godkendelse der er opnået på baggrund af prækvalificeringen, eller en anden der omtales. Det virker ikke meningsgivende, at prækvalificeringen skulle bortfalde, på baggrund af problemer med at leve op til kravene. Prækvalificeringen baseres på de muligheder uddannelsen på forhånd har, for at være relevant og kvalitetsfyldt, hvorimod akkrediteringen, som bekendt, vurderer den reelle udmøntning.
- **§21 stk. 4.**
Lærerstuderendes Landskreds mener det virker, endog meget usandsynligt at uddannelsesinstitutionerne nogensinde frivilligt skulle henvende sig til Akkrediteringsrådet, med henblik på, at få lukket egne uddannelser.
Det er dog meget væsentligt, at uddannelser der ikke lever op til kvalitetskravene lukkes. Derfor bør der arbejdes på, at sikre at uddannelsesinstitutioner indberetter det, hvis de har svært ved at leve op til kravene, og at der alternativt også føres opsyn med institutionerne, enten fra Akkrediteringsrådet, eller fra ministerielt hold.
- **§22, stk. 1&2.**
Lærerstuderendes Landskreds ser ikke, at institutionerne kunne have andre gyldige grunde til at vælge en anden kvalitetssikringsinstitution, end den officielle, udover at kravene skulle være løsere, eller det generelt skulle være nemmere at opnå en positiv akkreditering.
Derfor mener vi ikke at det overhovedet bør være en mulighed at vælge en anden kvalitetssikringsinstitution. Det bør være et af hovedformålene med hele dette system, at man sikrer en national standard.

Lærerstuderendes Landskreds

- **§24.**

Alle uddannelser i Danmark bør følge samme regler for kvalitetssikring. Derfor mener Lærerstuderendes Landskreds ikke det er meningsgivende, at Kulturministeren skal fastsætte særregler for dette ministeriums uddannelser.

Denne paragraf bør fjernes, og loven gøres gældende for alle uddannelser.

- **§27, stk. 1.**

Det vil være fuldstændigt uacceptabelt, at ministeren, efter hele vejen igennem denne lov at have fjernet beføjelser fra Akkrediteringsrådet, og tillagt dem ministeren selv, får mulighed for at fralægge sig dette ansvar.

Den bemyndigelse der gives i denne lov bør ligge hos ministeren alene.

- **§27, stk. 2.**

Det virker som en trussel for institutioner og studerendes retssikkerhed, at muligheden for anke, eller klage kan fjernes dem fuldstændigt. Denne bestemmelse bør fjernes, da ingen myndighed bør få denne autoritet.

Til
Uddannelsesministeriet

Fra
EVA

Høringssvar vedr. lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) har modtaget forslaget til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutionerne i høring.

EVA anerkender lovforslagets positive intentioner. Et nyt system med institutionsakkreditering vil i højere grad end det nuværende system placere både ansvaret for og arbejdet med kvalitetssikring af uddannelserne hos institutionerne, hvilket vi finder positivt.

Vi ser det endvidere som en fordel, at der med det nye forslag bliver mulighed for at gennemføre tværgående evalueringer, som omfatter alle videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelsesministeriet, herunder også universiteter og kunstneriske og kulturelle institutioner.

Mens akkrediteringernes primære fokus vil være kvaliteten på den enkelte institution, kan EVA efter dialog med relevante interessenter udvælge temaer for de tværgående evalueringer, som sætter fokus på fx sammenhænge i det samlede uddannelsessystem, overgange mellem uddannelser, kapacitetsopbygning, særlige udfordringer inden for et bestemt uddannelsesområde m.m. Evalueringerne kan derfor bidrage med ny viden, perspektiver og fremadrettede anbefalinger, der typisk kommer en bred gruppe til gavn: Den videregående sektor som helhed, bestemte typer uddannelser, bestemte funktioner (undervisere, ledere, vejledere m.fl.) på uddannelserne, myndigheder og lovgivere etc. Derfor er tværgående evalueringer uundværlige led i bestræbelserne for at skabe et sammenhængende, velfungerende uddannelsessystem.

Afsluttende finder EVA, at EVA-loven bør opdateres, så det tydeligt fremgår, at EVA gennemfører evalueringer, som omfatter universiteterne.

Med venlig hilsen

Agi Csonka
Direktør
Danmarks Evalueringsinstitut

Dato
19.11.2012

Ref
cmo

Side
1/1

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

Akkrediteringsrådet

Høringssvar til forslag til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

3. december 2012

Akkrediteringsrådet takker for muligheden for at kommentere på udkastet til ny akkrediteringslov. Rådet ser positivt på lovforslagets kerne med institutionsakkreditering som fælles for hele det videregående uddannelsesområde .

Akkrediteringsrådet

Studivstræde 5

1455 København K

Telefon 3392 6900

E-post

council@acedenmark.dk

Netsted www.acedenmark.dk

CVR-nr. 3060 3907

Sagsbehandler

Rune Heiberg Hansen

Telefon 723 18807

E-post rhh@acedenmark.dk

Ref.-nr. 12/136636

Det er vores opfattelse, at de seneste fem års erfaringer med akkreditering har vist, at den grundlæggende uddannelseskvalitet inden for de videregående uddannelser er tilfredsstillende. Udgangspunktet for et nyt system må derfor være, at majoriteten af uddannelserne leverer en ordentlig kvalitet - om end denne kvalitet selvfølgelig også skal udvikles løbende.

Vi vurderer derfor, at lovforslaget i højere grad kunne lægge op til dialog og udvikling af kvaliteten frem for kontrol og omfattende dokumentation. Samtidig vil vi gerne anerkende, at der er en særlig udfordring, når det gælder nye uddannelser og det brede samfundsmæssige ansvar. Denne udfordring har det ikke været muligt at løfte fuldt ud i det nuværende system, og det er væsentligt at et nyt system kan levere på denne parameter.

Kontrol

Vi finder, at lovforslaget lægger op til en række nye kontrolelementer, der i den nuværende og samlede beskrivelse resulterer i en skæv balance – særligt, hvis hensigten er udvikling mod bedre kvalitet og mindre ressourcekrævende processer.

Derfor foreslår vi, at den endelige lov i højere grad kommer til at bygge på institutionsakkreditering som altovervejende element, og at lovgiver tager udgangspunkt i erfaringerne fra det nuværende akkrediteringssystem, som viser, at majoriteten af uddannelsesinstitutioner kan løfte ansvaret for kvaliteten af de danske videregående uddannelser. Således er det overvejende flertal af de nu akkrediterede uddannelser og udbud vurderet til at have en tilfredsstillende kvalitet. Dog kan elementet med uddannelser med særlige udfordringer integreres som en mekanisme, der kan bruges i helt særlige tilfælde (rådet kan også gøre dette i dag).

Udvikling

Det centrale formål med det fremtidige kvalitetssystem må være en løbende udvikling af kvaliteten af de videregående uddannelser. Ansvaret for kvaliteten skal ligge hos uddannelsesinstitutionerne. Institutionsakkreditering skal til gengæld tage an-

Akkrediteringsrådet

svar for at efterprøve, hvorvidt uddannelseskvaliteten er tilfredsstillende. Denne opgave skal varetages af en ekstern og uafhængig faglig aktør på en sådan måde, at institutionernes ledelser får et klart incitament og et input til at udvikle og forbedre uddannelseskvaliteten for de studerende og samfundet. Det forudsætter, at der er klare konsekvenser, såfremt uddannelseskvaliteten ikke er tilfredsstillende.

Et klart mandat

Akkrediteringsrådet bør have et klart ansvar og et rummeligt mandat til at udfylde denne opgave. Dette mandat bør bl.a. indeholde ansvar for at udvikle og løbende justere kriterier og fastsætte temaer for konkrete akkrediteringsforløb.

Det er vigtigt, at der i loven tillægges rådet kompetence til at udmønte loven inden for nærmere bestemte rammer. Konkret bør loven fastsætte overordnede formål og intentioner med akkrediteringsarbejdet, men det konkrete ansvar for udviklingen af akkrediteringskoncepter, samt fastlæggelse af kriterier, kan overlades til rådet. Rådets konkrete udmøntning af loven kan efterfølgende godkendes af ministeren.

Akkrediteringsrådet

Hvis rådet skal tage ansvaret og sikres reel uafhængighed, så foreslår vi, at loven slår fast, at rådet har ansvaret for udmøntningen af loven, og at det løbende akkrediteringsarbejde sker under rådets ledelse.

Det nuværende akkrediteringssystem med kriterier fastlagt i bekendtgørelser blev udformet på et tidspunkt, hvor akkreditering var en ny opgave for både råd, operatører og uddannelsesinstitutioner. Det kunne tale for detailstyring via lov og bekendtgørelse. I dag har alle parter på baggrund af omkring 1.400 akkrediteringer opbygget stor erfaring med akkreditering. Derfor er der bedre mulighed for at give parterne et større ansvar for at udmønte lovens intentioner.

Dialog og konsekvens

Det er vores opfattelse, at rådets arbejde bør baseres på dialog med uddannelsesinstitutionerne og relevante samfundsaktører, for dermed at kunne bidrage til uddannelsesinstitutionernes arbejde med at udvikle bedre uddannelser og for at kunne fokusere på konkrete kvalitetsudfordringer. Det kan også give mulighed for, at temaer for et konkret akkrediteringsforløb fastlægges i en dialog med uddannelsesinstitutionen og på basis af relevante samfundshensyn. Således vil akkrediteringsforløb kunne indeholde få centrale gennemgående og faste temaer kombineret med et mindre antal temaer målrettet en enkelt institution eller en afgrænset runde akkrediteringer. Dermed vil relevante overordnede og aktuelle samfundshensyn kunne inddrages i temavalg, og konkrete akkrediteringsforløb vil målrettet kunne tage hensyn til den enkelte uddannelsesinstitutionens udvikling og eventuelle kvalitetsudfordringer.

Foruden dialog er der behov for klare konsekvenser og sanktioner, såfremt uddannelseskvaliteten ikke er tilfredsstillende. Det er én af forudsætningerne for, at lederne af institutionerne vil prioritere kvalitetsarbejdet. Endvidere skal rådet have mandat til at sanktionere en konsekvent opfølgning på de uddannelser, som har særlige udfordringer.

Det er væsentligt at sikre, at akkrediteringsarbejdet udvikles på et stærkt videngrundlag, og at den omfattende viden om uddannelseskvalitet og uddannelsesinstitutionerne, der skabes gennem arbejdet, kan komme samfundet til gavn. Vi foreslår

Akkrediteringsrådet

derfor, at rådet forpligtes til at arbejde på et stærkt og solidt vidensgrundlag og til at bidrage til den offentlige debat og dialog om kvaliteten af videregående uddannelser.

Nye uddannelser

Det er vores vurdering, at lovforslaget indebærer en uklar opgavebeskrivelse af prækvalificering og akkreditering af nye uddannelser, samt en uhensigtsmæssig arbejdsdeling. Med den foreslåede ministerielle prækvalificering risikerer beslutninger om udbud af nye uddannelser at blive kritiserede for i høj grad at bygge på kortsigtede, bureaukratiske og politiske vurderinger og for lidt på faglige begrundelser. Denne risiko kan tale for, at der i højere grad end i lovforslaget indbygges en uafhængig og faglig helhedsvurdering af behovet for nye uddannelser, som foretages af Akkrediteringsrådet. En faglig vurdering, som også skal tage hensyn til de brede og langsigtede samfundshensyn (fx den samlede mængde af nye uddannelser). Dette ville også sikre en tydelig kobling til hovedsporet med institutionsakkreditering.

Akkrediteringsrådet

Vi ser frem til den kommende dialog om den nye akkrediteringslov og bidrager gerne yderligere til udviklingen af et nyt tillidsbaseret og udviklende akkrediteringssystem.

Med venlig hilsen

Søren Barlebo Rasmussen
Formand for Akkrediteringsrådet

ACE Denmark
www.acedenmark.dk

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

Sendt pr. mail til ui@ui.dk

Høringssvar til forslag vedr. ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

ACE Denmark takker for det fremsendte udkast til akkrediteringslov. Vi støtter fuldt ud forslaget om at overgå til institutionsakkreditering som erstatning for det nuværende turnusakkrediteringssystem. I den sammenhæng er vi ligeledes positive over for lovens mulighed for at foretage målrettede indsatser i forhold til enkeltuddannelser, hvor der er tydelige kvalitetssvigt, som ikke automatisk bliver fanget i en institutionsakkreditering.

Endelig støtter vi, at der etableres ét samlet fælles akkrediteringssystem for det videregående uddannelsesområde, der kan bidrage til at understøtte regeringens målsætning om at skabe et mere sammenhængende og fleksibelt videregående uddannelsessystem. Loven rummer i den sammenhæng forslag om at samle operatøransvaret hos én institution; Danmarks Akkrediteringsinstitution. Vi mener, det vil medvirke til en bedre udnyttelse af de ressourcer, der bruges i dag på akkreditering.

Herudover har vi en række specifikke bemærkninger til lovforslaget:

1) Institutionsakkreditering (opdeling)

Det fremgår af lovforslagets § 5, at en institutionsakkreditering som udgangspunkt skal gennemføres samlet for en hel institution, men i særlige tilfælde kan institutionen anmode Akkrediteringsrådet om, at akkrediteringen af institutionen opdeles. Herefter skal rådet drøfte anmodningen med uddannelsesministeren, inden rådet træffer afgørelse.

Det er ACE Denmarks anbefaling, at institutionsakkreditering foretages samlet for en hel institution for at understrege den øverste ledelses samlede ansvar for uddannelseskvaliteten på institutionen. Dette er også i tråd med international praksis.

2) ESG 2.8. krav om system-wide analysis

ACE Denmark foreslår, at der i forhold til lovforslagets § 2 tilføjes ESG-kravet om "system-wide analysis" som én af de opgaver, ACE Denmark varetager. ENQA vurderede i deres evalueringsrapport fra august 2010, at Akkrediteringsinstitutionen på dette område ikke opfyldte ESG kravet fuldt ud tilfredsstillende. ACE Denmark har siden arbejdet med at etablere en praksis for "system-wide analysis". Det er blevet positivt vurderet af ENQA i forbindelse med den opfølgingsrapport, som ACE Denmark har udarbejdet i forlængelse af evalueringen.

3. december 2012

ACE Denmark
– Akkrediteringsinstitutionen

Studiestræde 5

1455 København K

Telefon 3392 6900

Telefax 3392 6901

E-post

acedenmark@acedenmark.dk

Netsted www.acedenmark.dk

CVR-nr. 3060 3907

Sagsbehandler

Anette Dørge Jessen

Telefon 72318802

E-post andj@acedenmark.dk

Ref.-nr. 12/136636-08

ACE Denmark
ACCREDITATION CENTER

3) Akkreditering af Erasmus Mundus-uddannelser

Det fremgår af lovforslagets § 22, at institutionernes udbud af uddannelser i udlandet følger reglerne i lovforslaget. Det betyder også, at nye Erasmus Mundus-uddannelser skal prækvalificeres og uddannelsesakkrediteres.

ACE Denmark vurderer, at EU i forbindelse med ansøgningsprocessen i høj grad behandler de samme forhold som en dansk akkreditering, omend med en lidt anderledes vægtning. Vurdering og godkendelse af uddannelser foretages ligeledes af et ekspertpanel på baggrund af et omfattende ansøgningsmateriale.

Erfaringerne med akkreditering af nye Erasmus Mundus-uddannelser viser endvidere en logistisk udfordring, idet den nye uddannelse skal annonceres i henhold til EU's regler, allerede inden sagsbehandlingen af en dansk akkreditering går i gang. Desuden er der i de danske regler ikke taget hensyn til en koordinering med den eksterne kvalitetssikring i andre europæiske lande, selvom kravene fra EU er ens til alle deltagende universiteters hjemlande.

Med henblik på at skabe mere forenkling foreslår ACE Denmark derfor, at Erasmus Mundus-uddannelserne fremover ikke skal akkrediteres.

4) Overgangsregler for nye uddannelser og eksisterende (turnus) i 2013

Loven træder i kraft 1. juni 2013. Der er allerede udmeldt en ansøgningsfrist for nye uddannelser. Fristen er den 1. maj 2013. ACE Denmark finder, at der er et behov for overgangsregler på dette område, som imødeser, at disse uddannelser kan akkrediteres efter gældende regler i 2013. Tilsvarende overvejelser bør gøre sig gældende ift. turnusakkrediteringer af uddannelser i efteråret, hvor indleveringsfrist for dokumentationsmateriale fra universiteterne er 1. juli 2013.

5) Frist for indsendelse af dokumentation for nye uddannelser

Forskningsrådene har i deres lovgivning hjemmel til at stille krav om, at ansøgningsmateriale skal være modtaget inden udløbet af en ansøgningsfrist, og at en manglende overholdelse af en tidsfrist kan medføre, at en ansøgning afvises uden realitetsbehandling, jf. § 4, stk. 1 nr. 11 og § 5 i BEK nr. 1620 af 15/12/2010. ACE Denmark ønsker en tilsvarende klar hjemmel, når der skal behandles ansøgninger om akkreditering af nye uddannelser. Begrundelsen er, at vi af og til oplever, at dokumentationsmateriale og hørings svar bliver indsendt efter udløbet af en fastsat hørings- eller ansøgningsfrist. Dette vanskeliggør tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen, fordi akkrediteringspanelet og/eller rådet skal tage stilling til uventet materiale. Derudover kan de sene fremsendelser betyde, at sagsbehandlingstiden trækker ud. Netop for nye uddannelser er det rimeligt, at uddannelsesinstitutionerne bærer ansvaret for, at dokumentationsmateriale og hørings svar m.v. bliver fremsendt rettidigt.

6) Ophævelse af udløbsfrist for akkrediteringer

Det er formålet med turnusplanen, at de eksisterende uddannelser skal gennemgå en akkreditering, således at de alle vil være akkrediteret ved udgangen af 2016.

ACE Denmark
- Akkrediteringsinstitutionen

ACE Denmark

ACCREDITATION CENTER DENMARK

ACE Denmark gør opmærksom på, at der er behov for at tydeliggøre, at der ikke sideløbende skal følges op på de uddannelser, der er blevet akkrediteret i perioden 2007-2012 og hvis godkendelsesperiode snart begynder at udløbe.

Ligeledes bør det fremgå af lovforslaget, at nye uddannelser, som er blevet akkrediteret, ikke skal indgå i en turnusplan.

Der er tale om et betydeligt antal uddannelser, hvis akkrediteringsperiode snart udløber. Medmindre andet fastsættes i loven ville disse uddannelser skulle akkrediteres sideløbende med de uddannelser, som endnu ikke har været igennem en akkreditering.

ACE Denmark foreslår i forlængelse heraf, at ministeriet ophæver udløbsfristen for de uddannelser, der allerede er akkrediteret, og for uddannelser, der akkrediteres fra 2013 og frem.

7) Indtægtsdækket virksomhed

Efter lovforslaget har ACE Denmark mulighed for at udøve indtægtsdækket virksomhed, når vi akkrediterer uddannelser, som udbydes i udlandet (§ 22), og når vi akkrediterer uddannelser på anmodning fra uddannelsesinstitutionerne (§ 23). Loven nævner ikke andre muligheder for indtægtsdækket virksomhed, fx i de tilfælde hvor en udenlandsk uddannelsesinstitution ønsker en dansk akkreditering af en uddannelse i udlandet.

ACE Denmark foreslår endvidere, at der i forslaget til akkrediteringsloven indsættes en bestemmelse, svarende til EVA-lovens § 3, således at ACE Denmark kan udarbejde rapporter som indtægtsdækket virksomhed efter anmodning fra andre parter end institutionerne.

ACE Denmark har ingen yderligere bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Anette Dørge Jessen
Direktør

ACE Denmark
- Akkrediteringsinstitutionen

Danske Regioners høringssvar til forslag til Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

03-12-2012

Sag nr. 12/774

Dokumentnr.

Thomas I. Jensen/

Susan Colding

Tel. 35298360

E-mail: Sco@regioner.dk

Danske Regioner vurderer, at lovforslaget generelt er positivt, og at det vil understøtte øget helhedstænkning og integration i sundhedsvæsenet.

Uddannelsesinstitutionen bliver ansvarlig for egen sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans ved, at hele institutionen akkrediteres – frem for den enkelte uddannelse. Det er positivt, at der lægges op til en ensartet akkreditering af alle videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser, samlet i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.

Det er desuden positivt, at aftager- og studenterperspektivet er præciseret flere steder.

Det er dog afgørende for Danske Regioner, at det indgår som et kriterium for akkreditering, at aftagersiden inddrages systematisk ved udvikling af eksisterende uddannelser og ved overvejelser om etablering af nye uddannelser.

Mange af institutionerne udbyder vekseluddannelser, men der er ikke i lovforslaget eksplicit taget stilling til, hvad dette forhold betyder for akkreditering. Danske Regioner vil derfor være afventende i forhold til dette og følge den videre proces.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at den kliniske/praktiske del af uddannelserne tænkes ind i akkrediteringen på en hensigtsmæssig måde, og det er svært at læse det ud af høringsmaterialet.

Danske Regioner forudsætter, at der ikke bliver tale om akkreditering af de praktiske elementer af uddannelserne, som f.eks. de kliniske uddannelses-elementer for læger og sygeplejersker, som foregår på sygehusene.

Dampfærgevej 22

Postboks 2593

2100 København Ø

T 35 29 81 00

F 35 29 83 00

E regione@regioner.dk

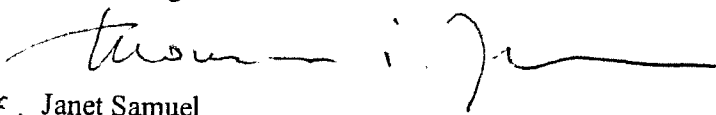
Danske Regioner kan fuldt ud bakke op om de bemærkninger, der allerede er nævnt nederst på side 13 i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der bl.a. refereres til, at de centrale aktører generelt er positive, men at det er afgørende at ændringen ikke resulterer i et kvalitetsmæssigt fald på de enkelte uddannelser.

Der henvises her også til, at de centrale aktører har fremhævet vigtigheden af effektiv ressourceudnyttelse og afbureaukratisering, og det forventer Danske Regioner, at dette lovforslag understøtter.

Endvidere støtter Danske Regioner lovforslagets bemærkninger om, at det er "blevet vurderet som essentielt, at det nye fælles system både kan tage højde for institutionelle og lovgivningsmæssige forskelle på tværs af sektoren og samtidig medvirke til, at der sker en konsekvent og løbende sikring af alle uddannelsers relevans, og at uddannelsesbilledet er sammenhængende og i overensstemmelse med samfundsøkonomiske hensyn" (side 13 i bemærkningerne til lovforslaget).

Det forudsættes, at lovforslaget ikke medfører merudgifter for regionerne. Høringssvaret er afgivet med forbehold for politisk godkendelse.

Med venlig hilsen

€ . Janet Samuel

DET KONGELIGE AKADEMI FOR DE SKØNNE KUNSTER
AKADEMIRAADET

Akademiraadets opgave er at fremme kunsten og rådgive staten i kunstneriske spørgsmål

ui@ui.dk
Att. Lene Britt Boisen
Sags nr. 12/092795

Charlottenborg den 3. december 2012
(25.03.05) 2012 Akkreditering

Høringssvar

Akademiraadet har følgende få bemærkninger til

Udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.fl.

Det at man går fra akkreditering af enkeltuddannelser til institutionsakkreditering med vægten lagt på, at institutionen har et adækvat kvalitetssikringssystem af sin egen virksomhed, finder Akademiraadet er en hensigtsmæssig og ressourcebesparende omlægning.

At uddannelsesministeren skal prækvalificere oprettelsen af en ny uddannelse, finder Akademiraadet også hensigtsmæssigt.

Mere generelt betragtet er rådet dog bekymret for fagene Billedkunst, Arkitektur og Design. Det er populære studieemner, og det er vigtigt, at der ikke uddannes flere end talentmassen og en relevant beskæftigelse kan bære.

Med venlig hilsen
Akademiraadet

Anne Marie Nehammer
akademisekretær

ui@ui.dk
Att. Lene B. Boisen

Høring over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Med lovforslaget foreslås en ny fælles model for akkreditering af de videregående uddannelser baseret på institutionsakkreditering. Hermed placeres ansvaret for de enkelte uddannelsers relevans og kvalitet overvejende hos den udbydende uddannelsesinstitution.

KL finder overordnet den foreslåede ændring hensigtsmæssig. Erfaringerne med de nuværende akkrediteringssystemer baseret på akkreditering af de enkelte uddannelser har således været behæftet med en række svagheder i form af blandt andet manglende sikring af arbejdsmarkedsrelevans. Det har navnlig været tilfældet i forbindelse med akkreditering af nye uddannelser på universitetsområdet. I andre tilfælde har systemet baseret på akkreditering af enkeltuddannelser, herunder re-akkreditering ikke vist sig i stand til at opfange kvalitetsproblemer på en række uddannelser.

KL forventer, at det foreslåede akkrediteringssystem vil indebære en markant styrkelse af kvalitetssikringen af uddannelsessystemet. Det forudsætter imidlertid, at arbejdsmarkedets behov bliver en mere væsentlig markør såvel i forbindelse med selve akkrediteringsprocessen som i forbindelse med den løbende kvalitetssikring på uddannelsesinstitutionerne.

KL lægger i den forbindelse vægt på – som lovforslaget også lægger op til – at nye uddannelser og uddannelsesudbud forudsætter prækvalifikation, hvori vurdering af arbejdsmarkedsrelevans bør være et centralt kriterium. Dermed videreføres et centralt krav om indledende screening, som har været anvendt i forbindelse med akkreditering af uddannelser på erhvervsakademierne og professionshøjskolerne.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser (§ 18) vedr. rammerne for prækvalifikation, at *"Der forventes fastsat kriterier, som*

Den 26. november 2012

Sags ID: 1303282

Dok.ID: 1303282

HEC@kl.dk

Direkte 3370 3422

Mobil 2138 5620

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3422

www.kl.dk

Side 1/3

skal danne baggrund for vurdering af, hvordan en ny uddannelse kan forventes at bidrage til dækning af kompetencebehov i det danske samfund, herunder kompetencebehov i eksisterende erhverv eller videnområder, eller bidrager til udviklingen inden for nye viden- eller erhvervsområder.”

KL lægger afgørende vægt på, at sådanne kriterier vil blive fastsat. Dette skal sikre, at aftagerne får en fortsat helt central rolle i forhold til at vurdere relevans, indhold mv. af et nyt uddannelsesforslag som forudsætning for at indlede en egentlig akkreditering. Og videre, at akkrediteringssystemet derigennem bidrager til, at fremtidens kommunale personale uddannes til det arbejdsmarked vi har og kan se for os. Arbejdsmarkedets behov samt samfundsmæssige hensyn skal lettere kunne sættes igennem over for uddannelsesinstitutionerne, herunder geografiske hensyn.

KL vil desuden understrege betydningen af, at overgangen til institutionsakkreditering forudsætter, at der opbygges væsentlig styrkede interne kvalitetssikringssystemer på uddannelsesinstitutionerne. Det nye akkrediteringssystem bygger således på, at ansvaret for sikringen af den enkelte uddannelses relevans og kvalitet placeres hos den udbydende uddannelsesinstitution. Det bemærkes i den sammenhæng, at uddannelsesinstitutionerne selv beslutter tidspunktet for overgang til institutionsakkreditering, dog inden for 6 år fra lovforslagets ikrafttræden.

KL vil anbefale, at Uddannelsesministeriet aktivt understøtter udviklingen af de interne kvalitetssikringssystemer som forudsætning for en hurtig og smidig overgang. Men også med henblik på at sikre et fælles koncept for kvalitetssikringssystemerne, herunder specifikke krav til den løbende måling af de enkelte uddannelsers kvalitet (arbejdsmarkedsparathed/handlekompetencer hos de færdiguddannede, beskæftigelsesfrekvens, frafald, videns- og praksisbaseret, tilrettelæggelse, undervisningstid, praksisnære underviserkvalifikationer mv.), herunder klare procedurekrav til reel inddragelse af aftagere.

Akkrediteringsrådets formand og 6 medlemmer vil i henhold til lovforslaget blive udpeget af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelserne. Det fremgår alene af bemærkningerne (til § 4), at det forudsættes, at ministeren vil rådføre sig med relevante organisationer i forbindelse med udpegning af medlemmerne.

For at sikre akkrediteringssystemets kvalitet og legitimitet, herunder målsætningen om et responsivt og arbejdsmarkedsrettet uddannelsessystem, der understøtter fornyet vækst og innovation i Danmark, anbefaler KL, at lovforslaget ændres, så det fremgår, at arbejdsgiverorganisationerne skal høres i forbindelse med udpegningen af Akkrediteringsrådets medlemmer,

herunder sikring af mulighed for, at arbejdsgiverorganisationerne kan stille forslag til medlemmer.

Med venlig hilsen

Mikkel Haarder

Ministeriet for Forskning Innovation og
Videregående Uddannelser
Att.: Lene Britt Boisen
Postboks 2135
1015 København K

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Hørings svar på Høring over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove (sagsnr. 12/092795)

DI takker for muligheden for at kommentere "*Ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove*".

DI kan overordnet tilslutte sig, at der sker en overgang fra en kontrolbaseret uddannelsesakkreditering til et mere udviklingsbaseret institutionsakkrediteringssystem, når behovsvurderingen via prækvalificering af nye uddannelser og nye udbud bliver en central del af akkrediteringssystemet.

DI finder det overordentligt vigtigt, at det nye akkrediteringssystem sikrer:

- Uddannelser af høj kvalitet
- At nye udbud af eksisterende uddannelser ikke underminerer de eksisterende udbud og skaber for små faglige miljøer
- At der kun udbydes uddannelser, der er behov for på arbejdsmarkedet
- At systemet ikke er unødvendigt bureaukratisk

DI kan derfor i udgangspunktet støtte et nyt akkrediteringssystem opbygget omkring institutionsakkreditering, prækvalificering af uddannelser, mulighed for gennemgang af uddannelser med særlig udfordring og mulighed for at lave tværgående evalueringer.

DI vil dog tage forbehold for, at der i foreliggende udkast er en række uklarheder omkring det nye akkrediteringssystem, der afventer en nærmere udmøntning.

DI har desuden følgende specifikke kommentarer:

Institutionsakkreditering

DI kan tilslutte sig, at der sker en institutionsakkreditering med fokus på uddannelsesinstitutionernes løbende og systematiske arbejde med sikring af kvalitet og relevans.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 di@di.dk
Danmark di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25 Sundkrogskaj 20
København S København Ø

Det er vigtigt, at institutionsakkrediteringen medvirker til at støtte og opbygge den interne kvalitetskultur på uddannelsesinstitutionerne og bidrager til en skærpet opmærksomhed på at sikre uddannelsernes relevans i forhold til arbejdsmarkedet.

Lovudkastet indeholder p.t. ikke en klar opstilling af kriterierne for institutionsakkreditering og kriterier for, hvordan den interne kvalitetssikring bør være opbygget. DI finder det vigtigt, at de interne kvalitetssystemer bygger på solide ledelsesinformationssystemer og procedurer, der er med til at fremme uddannelseskvalitet og arbejdsmarkedsrelevans.

DI finder det desuden vigtigt, at der fra centralt hold medvirkes til at udvikle ensartede datadefinitioner og støttes op om tilvejebringelse af data. Det kan være med til at kvalitetssikre uddannelserne på den enkelte institution, men også muliggøre tværgående sammenligninger.

F.eks. bør der være ensartede data for studiebelastning opbrudt på enkelte elementer samt udførlige løbende data om uddannelsernes arbejdsmarked, herunder beskæftigelsestal, jobfunktioner m.m.

Det er endvidere DI's opfattelse, at der bør ske en konsultation af de berørte erhvervsorganisationer ved udpegning af de faglige ekspertpaneler. Det er væsentligt, at medlemmer af ekspertpaneler har en anerkendt faglig ekspertise og bredde, hvilket et samarbejde med de berørte organisationer vil sikre.

Prækvalificering

DI finder det overordentligt vigtigt, at det nye akkrediteringssystem kommer til at lægge stor vægt på uddannelsernes relevans på arbejdsmarkedet. Derfor er prækvalificering af uddannelserne baseret på arbejdsmarkedsrelevans meget vigtig.

Det er DI's opfattelse, at en indførelse af prækvalificering forudsætter en tættere opfølgning på dimittendernes arbejdsmarkedssituation, end tilfældet er i dag, herunder at der bør udarbejdes overordnede fremskrivninger af behovet for dimittender fra videregående uddannelser.

Lovforslaget indeholder en mulighed for, at ministeriet kan indhente supplerende faglig rådgivning til brug for prækvalifikationen. DI lægger særligt vægt på, at styrke sammenhængen mellem erhvervsuddannelser og de videregående uddannelser, som udbydes på erhvervsakademier. Det er DI's opfattelse, at der er behov for en særlig indsats på dette felt, som kan sikre, at uddannelserne er attraktive for virksomheder, samt som videreuddannelsesvej for erhvervsuddannede. DI foreslår derfor, at ministeriet hører de relevante erhvervsorganisationer ved hver prækvalificering af uddannelser, der udbydes på erhvervsakademier.

Uddannelser med særlige udfordringer

DI tilslutter sig, at det er muligt at foretage en gennemgang af uddannelser med særlige udfordringer, herunder især uddannelser med dårlige beskæftigelsesprognoser.

Tværgående evalueringer

Tværgående evalueringer er med til at forbedre videnrundlaget om uddannelserne og dermed forbedre kvaliteten. Derfor er tværgående evalueringer også et vigtigt element af et nyt akkrediteringssystem.

DI finder det vigtigt, at private udbydere også deltager i udbud af disse opgaver, således at konkurrencen er med til at sikre den bedste løsning af opgaven inden for den økonomiske ramme.

Internationalisering af uddannelserne

DI finder det vigtigt, at der i akkrediteringssystemets procedurer særligt tages hensyn til, at uddannelser udviklet i samarbejde med udenlandske institutioner ikke underlægges en unødvendig bureaukratisk godkendelsesprocedure.

DI indgår gerne fortsat i en nærmere drøftelse af udformningen af akkrediteringssystemet.

Med venlig hilsen

Charlotte Rønhof
Forskningspolitisk chef

Lone Folmer Berthelsen
Erhvervsuddannelseschef

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

3. december 2012

Svar på høring over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er overordnet positiv overfor hovedsigtet med lovændringen. Vi har tidligere advokeret for institutionsakkreditering og opfatter lovudkastet som et naturligt skridt i de videregående uddannelsesinstitutioners udvikling mod øget frihed under stadigt større ansvar.

I den perfekte verden er prækvalificering overflødig. Det er således vores forhåbning, at uddannelsesinstitutionerne på sigt udviser så meget samfundsansvar, at det ikke er nødvendigt at opretholde prækvalificering, da det i sig selv kan udvikle sig til en betydelig administrativ byrde for uddannelsesinstitutionerne.

Vi havde gerne set, at lovudkastet var kendetegnet af mere mål- og rammestyring, ikke mindst henset til variationen i institutionstyper, uddannelser og aftagergrupper. Lovudkastet lægger op til, at ministeriet skal udforme akkrediteringskriterier via bekendtgørelser – en kompetence, som kunne være delegeret til Akkrediteringsrådet i tæt dialog med dets interessenter.

Vi er positive overfor grundtanken bag institutionsakkreditering med henvisning til det politiske ønske om afbureaukratisering, regelforenkling og harmonisering af sektoren for de videregående uddannelser.

Vi er også positive overfor forslaget om tværgående evaluering af Danmarks Evalueringsinstitut med henblik på at sikre bedre sammenhænge imellem uddannelserne så længe, at det ikke fører til dobbelte standarder.

Vi mener, at lovtæksten bør præcisere, at akkrediteringspanelerne skal besidde en kritisk masse af viden og kompetence inden for arbejdsmarkedsforhold samt udviklingen i og karakteren af erhvervslivets efterspørgsel efter højtuddannet arbejdskraft. Tilsvarende gør sig gældende ved prækvalificering, hvor det er vigtigt med en systematisk og repræsentativ inddragelse af aftagerinteresser – eksempelvis via erhvervsorganisationer og brancheforeninger.

JSL
jssl@danskerhverv.dk

Side 1/2

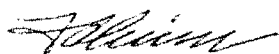
-
Vores ref.: SAG-2012-02044

-
328338

Specifikke bemærkninger

- § 2, stk. 4: Af hensyn til maksimal uafhængighed bør Akkrediteringsrådet tildeles kompetence til at ansætte direktøren for Danmarks Akkrediteringsinstitution.
- § 6, stk. 1 og 2: Vi bidrager gerne til formulering af kriterier for etablering af nye uddannelser eller uddannelsesudbud i forbindelse med prækvalificering. Her er det helt afgørende, at arbejdsmarkedsrelevans bliver vægtet højt og at der fastsættes kriterier, som understøtter sammenhænge i uddannelsessystemet.
- § 4 stk. 3 og 4: Kravene til de af ministeren udpegede 6 medlemmer af Akkrediteringsrådet bør tydeliggøre nødvendigheden af at besidde kendskab til arbejdsmarkedsforhold. Det bør være en forudsætning, at mindst 2 af medlemmerne har direkte og konkret viden om aftagernes kompetencebehov, særligt inden for den private sektor. Mindst 1 af aftagerepræsentanterne bør være ansat i en privat virksomhed.
- § 7: Akkrediteringspanelet bør besidde konkret viden og kompetence om arbejdsmarkedsforhold og dimittendernes beskæftigelsesmuligheder.
- § 18: Lovbemærkningernes præcisering af, hvorledes aftagerinteresser og kompetencebehov på arbejdsmarkedet skal indgå med betydelig vægt i prækvalifikationen, er positive.
- § 20: Vi bakker om, at der kan ske en gennemgang af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer med det forbehold, at instrumentet bruges med måde, så det ikke bliver udvandet.

Med venlig hilsen

Jannik Schack Linnemann

Forskningspolitisk chef

Camilla Badse

Fra: Lene Britt Boisen
Sendt: 3. december 2012 11:59
Til: Anders Bau Truelsen; Camilla Badse; Hanne Meldgaard; Helle Bitsch Bay; Jakob Krohn-Rasmussen; Jette Skovbjerg; Jørgen Winther; Peder Michael Sørensen; Peter Madsen; Rasmus Black; Stefan Lezuik; Søren Nedergaard; Tine Tolstrup Petersen; Trine Bolette Svensson; Troels Breindal
Emne: VS: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen"
AppServerName: 360PROD

Lene Britt Boisen
Chefkonsulent
Koncern Akkreditering
Direkte telefon: + 45 7231 8655
Mobil telefon: + 45 4131 9281
E-mail: lbb@ui.dk

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
DK-1260 København K
E-mail: ui@ui.dk
Telefon: + 45 3395 1200
Fax: + 45 3395 1300
www.ui.dk

Fra: U-UI - enhedspostkasse
Sendt: 3. december 2012 11:52
Til: Lene Britt Boisen
Emne: VS: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen"

Fra: Bertil Hohlmann [<mailto:BHO@shipowners.dk>]
Sendt: 3. december 2012 11:08
Til: U-UI - enhedspostkasse
Cc: Mathias Augustsen
Emne: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen"

Høring - Udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.fl.

Med henvisning til Styrelsens høringsskrivelse af 29. oktober 2012 skal Rederiforeningerne oplyse, at det fremsendte ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bertil Hohlmann
Afdelingschef/Director
Danmarks Rederiforening/Danish Shipowners' Association
Bilfærgernes Rederiforening/Danish Car Ferry Association
Rederiforeningen af 2010/Shipowners' Association of 2010
Amaliegade 33, 1256 København K
Tel.: +45 33 11 40 88
Dir.: +45 33 48 92 54
Mobile: +45 29 61 13 81
E-mail: bho@shipowners.dk or info@shipowners.dk

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
ui@ui.dk
Sagsnr. 12/092795 – att. Lene Britt Boisen

Den 3. december 2012

Ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) takker for modtagelsen af høringen over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove.

DOK. NR.:
FAID-6-10831
SAG. NR.:
FAID-6-1282
Charlotte Enevoldsen

FA har følgende bemærkninger til udkastet til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner:

Overordnet

FA finder det positivt, at der med den foreslåede lov tages initiativ til at skabe fælles rammer og regler for akkreditering af videregående uddannelser, uanset om de udbydes på erhvervsakademier, professionshøjskoler eller universiteter.

Overordnet set er det et skridt i den rigtige retning at overgå fra uddannelsesakkreditering til akkreditering af institutioner kombineret med prækvalificering. Det er FA's forventning, at der i den forbindelse også sigtes efter øget forenkling, afbureaukratisering og i længden ressourcebesparelser, og at der strammes op på uddannelsesinstitutionernes interne kvalitetssikringssystemer.

Desuden er det afgørende for FA, at der som led i akkrediteringen sikres repræsentativ aftagerinddragelse og en styrkelse af uddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans.

FA hilser det velkomment, at EVA fremover skal foretage tværgående evalueringer. Det er vigtigt at bevare fokus på fx sammenhænge mellem uddannelser og uddannelsesniveauer og se på tværs af problemstillinger og udfordringer.

Udkastet begrænser muligheden for private aktørers brug af akkrediteringsordningen til lønnede videregående uddannelser, der gennemføres hos en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold. FA ser gerne, at også privat finansierede uddannelser og uddannelsesinstitutioner får muligheden for frivilligt at opnå en akkreditering.

Endeligt tilslutter FA sig, at det sikres, at akkrediteringen lever op til internationale standarder.

Institutionsakkreditering

Lovforslaget lægger op til institutionsakkreditering med fokus på institutionens løbende og systematiske arbejde med sikring af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Både kvalitet og relevans er vigtigt, men de to begreber er også meget brede. FA vil fremhæve vigtigheden af, at uddannelsesinstitutionernes kvalitets- og relevanssikringssystemer indeholder kriterier og procedurer, der sikrer, at de udbudte uddannelser matcher den efterspørgsel, der er på arbejdsmarkedet - både kvalitativt og kvantitativt. Systemerne skal håndtere efterspørgslen på arbejdsmarkedet efter udvikling af nye uddannelser og løbende tilpasse eksisterende udbud. Det er lige så vigtigt, at løbende inddragelse af repræsentative aftagerrepræsentanter er en fast og væsentlig del af kvalitets- og relevanssikringssystemerne.

FA støtter, at der er mulighed for at opdele en institutionsakkreditering, hvis institutionen fx har en størrelse eller en organisering, hvor en opdeling vil være mere optimal i forhold til at sikre kvalitet og relevans.

Et akkrediteringspanel skal ifølge lovforslaget sammensættes af faglige eksperter, der tilsammen har international erfaring med kvalitetssikring af institutioner og med den videregående uddannelsessektor generelt. FA mener, at en del af denne erfaring bør omhandle, hvordan der i praksis sikres sammenhæng mellem uddannelser og arbejdsmarkedets behov.

Prækvalificering af nye uddannelser

Prækvalificering er en uundværlig mekanisme ved indførelsen af institutionsakkreditering. Her er det afgørende, at der sikres inddragelse af relevante repræsentanter for aftagerne, og at der foretages en grundig vurdering af uddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans.

Det er væsentligt, at det ikke er tilfældigt, hvilke aftagere der bliver hørt, og at det ikke er uddannelsesinstitutionen selv, der udpeger dem. Der skal være en systematisk og repræsentativ inddragelse af aftagerne. Det kan fx ske ved at inddrage arbejdsgiverorganisationer, som dækker en branche eller sektor bredt både fagligt og geografisk.

Lovforslaget lægger op til, at der skal fastsættes kriterier, som den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud skal leve op til. Det fremgår ikke af lovforslaget hvilke kriterier. FA forventer, at der vil være kriterier for arbejdsmarkedsrelevans, herunder:

- dimittendernes beskæftigelsesfrekvens
- estimering af aftagernes fremtidige efterspørgsel efter dimittender
- vurdering af om andre uddannelser allerede dækker behovet
- vurdering af om det er realistisk at skaffe praktikpladser til uddannelser med obligatorisk praktik.

Uddannelsens adgangskriterier og muligheden for videreuddannelse bør også indgå som et kriterium i prækvalifikationen med henblik på at sikre et sammenhængende uddannelsessystem.

Et akkrediteringspanel skal ifølge lovforslaget sammensættes af faglige eksperter, der tilsammen har international erfaring med kvalitetssikring af uddannelser og med den videregående uddannelsessektor generelt. I lighed med ovenfor mener FA, at denne erfaring bør omhandle, hvordan der i praksis sikres sammenhæng mellem uddannelser og arbejdsmarkedets behov.

FA bakker op om, at ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelse kan udtage uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer til gennemgang, og at akkrediteringsrådet i løbet af en akkrediteringsperiode kan undersøge om kriterierne fortsat opfyldes. FA lægger vægt på, at der altid sættes ind der, hvor kvaliteten er utilfredsstillende.

Den videre proces

Med indeværende lovforslag er en reform af akkrediteringssystemet et skridt nærmere. Der forestår stadig et vigtigt arbejde med at fastlægge kriterier for institutionsakkreditering og prækvalifikation.

FA bistår gerne ved arbejdet og kan trække på flere års erfaringer med godt samarbejde med uddannelsesinstitutioner og med at være bindeled mellem uddannelsesinstitutioner og aftagere.

FA er arbejdsgiverorganisation for pengeinstitutter, forsikrings- og pensions-selskaber, realkreditinstitutter, finans/it-virksomheder og andre virksomheder i den finansielle sektor og varetager deres uddannelsespolitiske interesser. Knap 40 pct. af de ansatte i den finansielle sektor har en uddannelse på videregående niveau, og det er forventningen, at finanssektoren bliver en endnu større aftager af dimittender fra videregående uddannelser i fremtiden.

FA har ingen bemærkninger til udkastet til lov om ændring af en række love.

Med venlig hilsen

Charlotte Enevoldsen

03. december 2012
Dokumentnr.: 226145

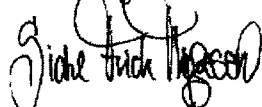
Høringssvar til lov om akkreditering af videregående uddannelser (institutionsakkreditering)

Dansk Byggeri har modtaget udkast til Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner samt ændring af en række uddannelseslove i høring.

Formål med lovforslaget er at forenkle og harmonisere lovgivning og procedure for godkendelse af nye uddannelser, hvilket Dansk Byggeri imødekommer. Dog er det ikke muligt at udlede af lovtæksten og bemærkningerne, hvordan prækvalifikationen i Ministeriet vil forløbe og hvilke dokumentationskrav, uddannelsesinstitutionerne forventes at tilvejebringe.

Dertil er det helt centralt for Dansk Byggeri, at udvikling af nye uddannelser og toning af eksisterende uddannelser sker med afsæt i erhvervslivets og aftagernes behov. Dette for at sikre relevante og aktuelle kvalifikationer, der kan understøtte en konkurrencedygtig privat sektor. Erhvervsorganisationerne bør derfor være officielle høringsparter.

Med venlig hilsen

Sidsø Frich Thygesen
Konsulent
Regionalpolitik, arbejdsmarked og uddannelse
Dansk Byggeri

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Sidse Frich Thygesen

Til Ministeriet for Forskning, Innovation
og Videregående Uddannelser

3. december 2012

Høringssvar til lovforslag om akkreditering af Videregående uddannelsesinstitutioner

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser har med brev af 29. oktober 2012 sendt forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner til høring.

Lederne er meget positive overfor lovforslaget om akkreditering af videregående uddannelser og ser dette initiativ til at udvikle et nyt fælles akkrediteringssystem for alle videregående uddannelser som nødvendigt og fremtidsrettet.

Lederne har en generel forventning om at det nye akkrediteringssystem, der tager udgangspunkt i en institutionsakkreditering skaber en mere gennemskuelig og åben proces for nyudvikling og vedligeholdelse af de videregående uddannelser, herunder:

- en afbureaukratisering i forhold til de nuværende akkrediteringssystemer bl.a. gennem en lettelse af det administrative arbejde ved akkreditering
- en højnelse af uddannelserne kvalitet, relevans og samspil med arbejdsmarkedet, hvilket er afgørende den enkeltes muligheder for beskæftigelse og livslang læring
- en ny og systematisk inddragelse af organisationerne på arbejdsmarkedet
- en tydelig beskrivelse og placering af ledelsesansvar for kvalitetssikring på institutionsniveau

Lederne har i øvrigt følgende bemærkninger til lovforslaget:

Tværgående evalueringer

Lederne finder det positivt, at EVA fremover skal gennemføre tværgående evalueringer. På den måde sikres viden om sammenhænge mellem uddannelser på både et horisontalt og vertikalt niveau, hvilket kan være med til at styrke sammenhængende og overgange mellem de videregående uddannelser (uden behov for supplerings), der også styrke ønsket om livslang læring.

Prækvalificering af nye uddannelser

Prækvalificering af nye uddannelser er hensigtsmæssigt og nødvendigt. Det er dog afgørende hvilke kriterier, der kommer til at ligge til grund for prækvalificeringen. Lederne deltager gerne i dette udviklingsarbejde og vil her nævne nogle afgørende kriterier:

- adgangskriterier og muligheder for videreuddannelse efter endt uddannelse

- Behovsvurdering i forhold til eksisterende uddannelser i ind og udland
- Behovsvurdering i forhold til arbejdsmarkedet og aftagerne
- Sikring af at uddannelsen rent faktisk kan gennemføres med et relevant volumen (herunder praktikmuligheder)

Fælles institutionsakkreditering

Med lovsforslaget vil alle institutioner, der gennemfører videregående uddannelser underlægges et fælles akkrediteringssystem, hvilke vi finder meget positivt. Kriterier for institutionsakkrediteringerne skal fastsættes i en bekendtgørelse til loven. Det er her væsentligt, at tage hensyn til uddannelsernes særtræk på de enkelte institutionstyper. Det gælder mellem de enkelte uddannelser, men specielt mellem uddannelsesniveauerne, hvor forskellige elementer (teori, praksis) vægtes forskelligt, ligesom relationerne til aftagere, de studerende og organisationerne på arbejdsmarkedet vægtes forskelligt.

Det er derfor vigtigt, at kriterierne for vurdering af kvalitet og relevans bliver udarbejdet i dialog med institutionerne, organisationerne på arbejdsmarkedet og studenterorganisationerne.

Ledelsesansvar

Lederne finder det hensigtsmæssigt, at der er mulighed for at opdele en institutionsakkreditering. På en række uddannelsesinstitutioner er udbuddet omfattende og placeret på en række underafdelinger af institutionerne. Det kan derfor i nogle tilfælde være mere optimalt at opdele en institutionsakkreditering i forhold til at sikre kvalitet og relevans. Det er vigtigt, at uanset hvilket organisatorisk niveau akkrediteringen foregår på, skal der være en klar beskrivelse af og placering af ledelsesansvaret.

Med venlig hilsen

Thomas Christensen
Uddannelseschef
Lederne
24282480

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser,
Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K
Att. Lene Britt Boisen

Danske Arkitektvirksomheder
Kristen Bernikows Gade 6, 3. sal
DK-1105 Copenhagen K

Tlf. +45 32 83 05 00
Fax +45 32 83 07 30
Bank 3001 - 6737 552

Info@danskeark.dk
www.danskeark.dk

Dato: 3.12.2012

**Høringssvar: Udkast til lov om akkreditering af videregående
uddannelsesinstitutioner og udkast til justering af følgelovgivning**

Danske Arkitektvirksomheder takker for muligheden for at kommentere på
ovenstående materiale.

DANSKE ARK har følgende bemærkninger:

- I § 7, stk. 2 bør det præciseres at de faglige eksperter der indgår i
akkrediteringspanelerne *skal* have indsigt i det specifikke fag-/
uddannelsesområde.
- Ordlyden i § 18, stk. 2 foreslås ændret til "Ministeren for forskning,
innovation og videregående uddannelse *vil* indhente supplerende faglig
rådgivning til brug for prækvalifikationen, *hvor det har faglig relevans*".
- Det skal sikres, at akkrediteringen af institutionerne ikke kommer til at
medføre øget bureaukrati og administrationsudgifter for de enkelte
institutioner, men at fokus holdes på kvalitet i selve uddannelserne.

Såfremt vi kan være behjælpelige med en uddybning af vores synspunkter, står
undertegnede gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Nynne Lundt
Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK

NOTAT

Høring om udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.v.

3. december 2012

Finansrådet kvitterer for muligheden for at give sine kommentarer til kende.

Med udkastet lægger Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser (FIVU) op til, at den hidtidige praksis med akkreditering af enkelte uddannelser ændres til en akkreditering af hele uddannelsesinstitutioner.

Kontakt Christian Michelsen
Direkte 3370 1144
cmi@finansraadet.dk

Med den nye tilgang til akkreditering overlades kvalitetssikringen af de enkelte uddannelser til uddannelsesinstitutionerne – til gengæld kommer akkrediteringen via det nationale akkrediteringssystem til at fungere som en udvikling af og opbakning til de enkelte institutioners eget kvalitetssikringsarbejde.

Journalnr. 247/01
Dok. nr. 322624-v1

Finansrådet bakker op om denne nye, reviderede tilgang til akkreditering og kvalitetssikring. Det sker i tillid til, at de enkelte uddannelsesinstitutioner er i stand til at sikre kvaliteten af deres egne uddannelser qua deres indgående kendskab til egne forhold og i tiltro til, at det nye nationale akkrediteringssystem vil agere hurtigt og kontant i tilfælde, hvor denne tillid misbruges.

For yderligere bemærkninger, herunder til de enkelte dele af forslaget, henviser Finansrådet til høringssvaret fra Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA).

Med venlig hilsen

Finansrådet

Ministeriet for Forskning, Innovation og
Videregående Uddannelser
Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

ui@ui.dk

Høring over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

AC har fra Styrelsen for Universiteter og Internationalisering modtaget udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove til høring. AC har udsendt lovudkastet til høring i medlemsorganisationerne og skal på den baggrund fremkomme med bemærkninger.

AC finder det positivt, at der med udkast til ny akkrediteringslov nu etableres et fælles regelsæt for alle videregående uddannelser og at der samtidig bliver gjort op med de bureaukratiske og ressourcetunge uddannelsesakkrediteringer. AC har igennem årene endvidere kritiseret det nuværende akkrediteringssystem for i for høj grad at være baseret på (kvalitets-)kontrol og for lille grad på (kvalitets-)udvikling. I forlængelse heraf, har AC tidligt bidraget til debatten med et forslag om institutionsauditeringer suppleret med særakkrediteringer af uddannelser med systematisk overledighed samt tematisk evalueringer af tværgående karakter.

AC vurderer, at grundretningen i lovudkastet er rigtig, men at det dog på det nuværende grundlag er vanskeligt at give en endelig vurdering af omfang og ressourcemæssige træk på institutionerne ved det nye akkrediteringssystem. Således afventer endnu fastlæggelsen af kriterier for institutionsakkreditering, kriterierne for gennemgang af uddannelser med kvalitetsudfordringer samt kriterier for prækvalificering. Ligeledes fremstår det uklart, hvorledes de tværgående evalueringer tænkes ind i et samlet eksternt kvalitetssikringssystem.

Det er helt grundlæggende for AC, at et nyt eksternt kvalitetssikringssystem formår at skabe reel nytteværdi for institutionernes ledelsers og medarbejders løbende udviklingsarbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans. Det forhold, at ansvaret for sikringen af de enkelte uddannelsers kvalitet og relevans mere tydeligt placeres hos den øverste ledelse, kan forhåbentlig bidrage til en stærkere uddannelses- og kvali-

Den 29. november 2012
Sagsnr. S-2012-689
Dok.nr. D-2012-18715
bba/ka

AKADEMIKERNES
CENTRALORGANISATION

THE DANISH CONFEDERATION
OF PROFESSIONAL ASSOCIATIONS

Postboks 2192
Nørre Voldgade 29
DK - 1017
København K.

T +45 3369 4040
F +45 3393 8540

E ac@ac.dk
W www.ac.dk

tetskultur, og særligt på universiteterne, hvor forskningen fortsat har forrang for uddannelsesopgaven.

AC bifalder endvidere lovudkastets gennemgående fokus på uddannelsernes relevans for arbejdsmarkedet. Ikke mindst set i lyset af de øgede studenteroptag som følge af 60 pct. og 25 pct. målsætningerne, er det afgørende, at et kvalitetssikringssystem ikke kun har fokus på uddannelsernes kvalitet, men i høj grad også beskæftigelsesaspektet i uddannelserne. På samme vis finder AC det vigtigt, at et eksternt kvalitetssikringssystem, ved at tillægge uddannelsernes relevans en selvstændig værdi, kan bidrage til at modvirke taxametersystemets incitament til volumentænkning på uddannelserne.

AC ser det som en mangel i lovudkastet, at der ikke reserveres plads i akkrediteringsråd eller i de faglige paneler til medlemmer med en undervisningsmæssig baggrund og erfaring. Det er afgørende, at fagkyndighed inden for selve undervisningsprocessen og erfaring med undervisning på de videregående uddannelsesinstitutioner kommer til at indgå i rådet og panelerne.

AC's bemærkninger knytter sig til de fire komponenter i et nyt eksternt kvalitetssikringssystem:

1. Institutionsakkreditering
2. Prækvalificering
3. Gennemgang af uddannelser med særlige udfordringer
4. Tværgående evalueringer

1. Institutionsakkreditering

For AC er det afgørende, at et fremtidigt eksternt kvalitetssikringssystem formår at balancere hensynet til institutionernes autonomi med samfundets legitime krav til uddannelsernes kvalitet og relevans. AC er enig i, at en institutionsakkreditering skal have fokus på institutionens løbende og systematiske arbejde med sikring af uddannelsernes kvalitet og relevans.

AC er således også enig i intentionen bag lovudkastet om, at institutionsakkreditering skal medvirke til at støtte udviklingen af en intern kvalitetskultur. Ligeså, at institutionsakkreditering skal medvirke til, at der placeres et mere entydigt ansvar for sikringen af uddannelsernes kvalitet og relevans hos den øverste ledelse, herunder at ledelsen sikrer rammerne for den gode undervisning.

For helt grundlæggende skabes kvaliteten i undervisningsprocessen i interaktionen mellem engagerede studerende og velkvalificerede undervisere, som har fået tilstrækkelig pædagogisk og didaktisk udvikling, som har en forskningsbaseret viden om deres fag og som har tilstrækkelige ressourcer (herunder særligt tid) til at forberede og udvikle undervisningen, så de konkrete studerende på de enkelte hold får den størst mulige udbytte.

Som nævnt fremstår det uklart hvilke kriterier, der skal ligge til grund for institutionsakkreditering. En central hensigt med institutionsakkreditering må nødvendigvis være en vurdering af, i hvilket omfang der er opbygget et internt kvalitetssikringssystem på institutionen, der kan understøtte den ansvarlige uddannelsesledelse i at træffe informerede beslutninger.

Det følger af ovenstående, at der som minimum bør være fastlagt fælles kvalitetsnormer for studiebelastningen, fx brudt op på undervisning, vejledning, studiegrupper og andre pædagogiske elementer. Dernæst at der – specifikt i forhold til de forskningsbaserede uddannelser - er fastlagt normtal for forskningsdækning af undervisningen, fx i form af stud/VIP-ratio og VIP/DVIP-ratio, samt at uddannelses- og undervisningsopgaven er afspejlet i karrierestrukturerne, fx dokumenteret ved en postdoc/adjunkt-ratio.

Med hensyn til relevansdimensionen må det endvidere fastlægges hvilke data der skal være til rådighed for, at relevanskriteriet ikke behæftes med vilkårlighed. Der bør som minimum være en løbende monitorering af uddannelsernes arbejdsmarked, data for dimittendernes mobilitet og beskæftigelse mv.

2. Prækvalificering

Det kræver ikke det store indblik i den danske uddannelsessektor for at se, at der i de senere år er kommet en stigende - og til tider ganske uhensigtsmæssig - konkurrence mellem institutionerne, ikke mindst i kampen om de studerendes gunst. Den store fremkomst af nye uddannelser taler sit eget tydelige sprog.

Det er kendt, at institutionshensyn ikke altid korresponderer med samfundshensyn og netop i det lys, støtter AC forslaget om prækvalificering af nye uddannelsesforslag. En central prækvalificering skal således have til hensigt, at sikre en bedre koordination af det samlede nationale uddannelsesudbud ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv.

Igen må det dog konstateres, at der på det foreliggende grundlag ikke kan gives en endelig vurdering af forslaget, da det endnu fremstår uklart hvorledes prækvalificeringen skal forløbe, ikke mindst i forhold til kriterier og omfang. AC skal derfor henstille, at antallet af kriterier og krav til dokumentation for prækvalificering finder et rimeligt leje i forhold til at sikre en hensigtsmæssig administrativ proces.

AC skal endvidere foreslå, at behandlingen af uddannelsesforslag - som alternativ til afslag på prækvalificering - kan give sig udslag i samarbejder mellem institutioner om etablering af fælles uddannelsesudbud. AC finder det i det hele taget oplagt, at en mere overordnet koordinering af uddannelsesudbuddet ikke kun omhandler nye uddannelsesforslag, men

også omfatter de tilfælde hvor en institution beslutter at nedlægge en uddannelse.

For skismaet mellem samfundshensyn og institutionshensyn ved nye uddannelsesforslag, synes også at gøre sig gældende i forhold til nedlæggelse af uddannelser. Særligt i de tilfælde, hvor institutionens beslutning om at nedlægge et fag eller uddannelse, betyder, at et kompetencebehov ikke længere dækkes af et dansk universitet eller andre videregående uddannelsesinstitutioner. Også her kunne man forestille sig at alternativet til at lukke en uddannelse, kunne være at indgå i et uddannelsessamarbejde med en anden institution med henblik på at få en rentabel studentervolumen på uddannelsen.

3. Gennemgang af uddannelser med særlige udfordringer

Friheden for institutionerne til at skrue op for volumenknappen på optaget til uddannelserne må, i AC's optik, have følgeskab af en større ansvarlighed i forhold til at sikre uddannelsernes relevans for et bredere arbejdsmarked. Valg af indikator for "alt for høj ledighed", jf. bemærkningerne til lovudkastet, bør udformes på en sådan måde, at uddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans ikke risikerer at blive fortolket ind i et enten for kortsigtet eller for snævert perspektiv.

AC foreslår derfor, at systematisk overlidighed over en årrække gøres til indikator for en ikke-velfungerende uddannelse og som følge deraf kan udtages til en særlig gennemgang. En gennemgang der fx kan have som konsekvens, at uddannelsens indhold og tilrettelæggelse i større grad rettes mod et bredere arbejdsmarked, alternativt at dimensioneringen af uddannelsesoptaget genovervejes.

AC finder det betænkeligt, at man – givet i en god hensigt – udvider antallet af indikatorer for vigende kvalitet med højt frafald og dårlige undervisningsevalueringer fra studerende. Risikoen ved at udvide antallet af indikatorer på ikke-velfungerede uddannelser er, at man i den gode sags tjeneste - men ude at trit med intentionerne - ender med at få opbygget et tungt uddannelsesakkrediteringssystem parallelt med institutionsakkreditering.

Hvis man gør frafald til en særlig indikator på ikke-velfungerende uddannelser, er risikoen, at det vil virke direkte kontraproduktivt i forhold til de politiske intentioner om at skabe bedre sammenhæng på tværs af uddannelserne. Institutionernes incitament til, via uddannelsessamarbejder, at skabe større gennemsigtighed i meritveje der leder væk fra den pågældende uddannelse, vil nok blive oplevet som begrænset.

Frafald er i det hele taget en kompliceret størrelse, og ikke entydigt negativ. Frafald, der ændres til omvalg er for så vidt positivt, så udfordringen bør her i stedet være at få reduceret al unødigt forsinkelse, der kan være forbundet med omvalg. For det andet kan visse videregående uddannelser- også med politisk velsignelse – have et åbent optag eller

åbne op for flere kvote 2 ansøgere, fordi man ønsker at give såkaldt skæve profiler en uddannelseschance.

Det er AC's opfattelse, at studerendes undervisningsevalueringer udgør en del af institutionens interne kvalitetssikringssystem, og at dårlige som gode undervisningsevalueringer som sådan derfor skal håndteres under institutionsakkrediteringen. Tilsvarende finder AC det naturligt, at frafald indgår som en komponent i institutionernes interne kvalitetssikringssystem.

4. Tværgående, tematiske evalueringer

AC finder det særdeles glædeligt og nyttigt, at universitetsuddannelserne – på lige fod med de øvrige videregående uddannelser - igen bliver omfattet af tværgående evaluering og at evaluering bliver en del af et samlet eksternt kvalitetssikringssystem. Det er helt givet, at tværgående evalueringer kan tilvejebringe et analyse- og videngrundlag til gavn for det løbende arbejde med uddannelsernes kvalitet og udvikling, men også i forhold til den løbende vurdering af hensigtsmæssigheden i uddannelsessystemets styring, indretning og struktur.

Erfaringerne med evaluering er netop, at det udviklingsorienterede sigte som kendetegner evalueringer, kan bidrage - ikke kun med viden - men også til refleksion og en større fælles forståelse af løsninger på problemstillinger på - og imellem - uddannelserne og institutionerne. Som EVA i sin nye pjece "Tværgående evalueringer" rigtigt skriver: "Mange af de problemstillinger, udfordringer og udviklingstendenser, som det videregående uddannelsesområde står over for, er af tværgående karakter og er ikke knyttet til de enkelte uddannelser eller institutioner".

Afslutningsvist skal AC bemærke, at det fremstår uklart, hvorledes EVA's tværgående evalueringsvirksomhed indtænkes i et samlet eksternt kvalitetssikringssystem. Ikke mindst med hensyn til behovet for en egentlig lovhjemmel, men også finansieringen af denne del af EVA's virksomhed.

Med venlig hilsen

Birgit Bangskjær
D: 22495855
E: bba@ac.dk

FTF hørings svar vedr. forslag til "Lov om akkreditering af de videregående uddannelsesinstitutioner".

FTF er generelt positiv overfor lovforslaget, men der er behov for at bl.a. åbenhed og gennemsigtighed ved prækvalificering af nye uddannelser og nye udbud styrkes. I det videre arbejde med kriterierne for akkrediteringen skal kvalitetssikringen af praktik og klinikken stå centralt, og de faglige organisationer skal inddrages når det gælder om at udvikle og sikre uddannelsernes relevans.

FTF har modtaget Uddannelsesministeriets høring af 29.10.2012 af udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og har følgende bemærkninger og forslag:

Generelt.

FTF er generelt positiv overfor lovforslaget om akkreditering af de videregående uddannelser og lægger vægt på følgende elementer:

FTF deler fuldt ud målet om at sikre videregående uddannelse med høj kvalitet og relevans. Det er afgørende for den enkeltes muligheder for beskæftigelse og livslang læring, og det er afgørende for at fremme vækst og velfærd.

Loven om institutionsakkreditering skal sætte øget fokus på uddannelsernes kvalitet og relevans og samspil med arbejdsmarkedet. Det er ikke mindst nødvendigt for at sikre at 60 % målsætningen for de videregående uddannelser også resulterer i efterspurgte dimittender med såvel stærke faglige kvalifikationer som brede kompetencer.

FTF lægger vægt på, at loven betoner det ledelsesmæssige ansvar for kvalitetssikringen. Det giver også uddannelsesinstitutionens bestyrelse en helt central opgave med at videreudvikle den kvalitetssikringsstrategi og politik, der skal være et fokus ved institutionsakkrediteringen.

I forlængelse heraf er det centralt at lovforslaget betoner og understreger vigtigheden af en styrket dialog og samarbejde med uddannelsernes interessenter, herunder organisationerne på arbejdsmarkedet om behovet og relevansen af uddannelserne. Dette samarbejde skal indgå som et vigtigt led i institutionens strategi for at opfylde relevanskravet.

Lovforslaget kombinerer eksternt kvalitetssikring med fokus på uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem med prækvalificering som en national vurdering og koordinering af behovet

for nye uddannelser og nye udbud. FTF kan fuldt ud støtte denne kombination, og ser det som helt afgørende, at prækvalifikation indgår som en del af loven. Der er imidlertid behov for at styrke den nationale dialog om kvalitet og relevans af de videregående uddannelser – et behov loven kun delvist imødekommer. Der er behov for, at det præciseres, hvordan den eksisterende rådgivningsstruktur skal bidrage til samarbejdet mellem uddannelsernes interessenter på det nationale niveau.

FTF er herudover enig i, at en lettelse af det administrative arbejde ved akkreditering også er et vigtigt mål.

Om lovforslagets enkelte elementer har FTF følgende bemærkninger og forslag:

Ét fælles akkrediteringsprincip – og uddannelsernes særtræk.

FTF kan støtte, at lovforslaget bygger på princippet om ét fælles akkrediteringssystem, og dermed kan bidrage til målet om bedre sammenhæng i de videregående uddannelser.

Det er imidlertid samtidig vigtigt for FTF at understrege, at institutionsakkrediteringen skal være i stand til at vurdere de særlige karakteristika indenfor de enkelte uddannelsestyper. Det gælder f.eks. det vigtige samspil mellem teori og praksis i akademi- og professionsbacheloruddannelserne, herunder kvaliteten i praktikstedet eller klinikken. En institutionsakkreditering af akademier og professionshøjskolerne skal derfor som et fast element vurdere om det etablerede kvalitetssikringssystem sikrer kvalitet i praktikken og klinikken og sikrer samspillet mellem uddannelsernes teori og praktik.

FTF foreslår

- at det eksplicit af lovens § 6 skal fremgå, at der ved udformningen af kriterier for institutionsakkrediteringen skal tages højde for uddannelsestypernes særlige karakteristika.

Institutionsakkreditering – og det nationale behov.

FTF kan støtte overgangen til institutionsakkreditering, der lægger vægt på vurdering af uddannelsesinstitutionens eget kvalitetssikringssystem, herunder det ledelsesmæssige ansvar for uddannelsernes kvalitet. Institutionsakkrediteringen indebærer ifølge lovforslaget en skærpelse af kravene til systematisk kontrol og dokumentation af undervisningens kvalitet, men med en større frihed på institutionen til at vælge veje til at opfylde mål og krav.

En væsentlig udfordring for et kvalitetssikringssystem, der er baseret på akkreditering af enkeltinstitutioner er sikringen af "den nationale kvalitet og relevans". Akademi- og professionsbacheloruddannelserne bygger på nationale bekendtgørelser og studieordninger med slut-

kompetencer, der skal nås i nord som i syd. Prækvalifikationen omfatter alene nye uddannelser og nye udbud, og kan derfor ikke løse udfordringen med de eksisterende uddannelser.

Som tidligere nævnt kan en styrket national dialog f.eks. i regi af REP Rådet for så vidt angår akademi- og professionsbacheloruddannelserne være en del af løsningen, men det bør samtidig være en del af opgaven for en institutionsakkreditering at vurdere, om der er etableret et systematisk og velfungerende samarbejde mellem de enkelte uddannelsesinstitutioner om at sikre den nationale kvalitet, som den er defineret i bekendtgørelse og studieordning.

FTF foreslår:

- at det i loven eksplicit fremgår at institutionsakkrediteringen skal foretage en vurdering af institutionens samarbejde med øvrige udbydere af uddannelsen om kvalitets sikringen af uddannelsens nationale profil og slutkompetence.

Kriterier ved institutionsakkreditering.

Lovforslaget fastlægger ikke de kriterier, som institutionsakkrediteringen skal bygge på. De vil blive fastsat af ministeren i en bekendtgørelse og udmøntet af Akkrediteringsinstitutionen. Kriterierne for vurdering af kvalitet og relevans skal udformes i dialog med institutionerne, organisationerne på arbejdsmarkedet og studenterorganisationer.

FTF bidrager gerne til det kommende arbejde med udformning af kriterier, men vil i forbindelse med høringen af lovforslaget og lovbemærkningerne til § 6 allerede nu gerne pege på følgende:

- Kvalitetssikringssystemet på akademier og professionshøjskoler skal sikre kvaliteten i praktikken og klinikken og sikre samspillet mellem uddannelsernes teori og praksis. En institutionsakkreditering skal vurdere om kvalitetssikringssystemet faktisk løfter denne opgave.
- Kvalitetssikringssystemet skal give de forskellige aktører omkring uddannelserne mulighed for at blive hørt i vurderingen af uddannelsernes kvalitet. Et velfungerende kvalitetssikringssystem indhenter og anvender viden fra f.eks. studentertilfredsheds- og dimittendundersøgelser, censorindberetninger, arbejdsmarkedets parter, underviserne mm. Institutionsakkrediteringen skal vurdere institutionens anvendelse heraf.
- Kvalitetssikringssystemet skal sikre en løbende dialog mellem uddannelse og arbejdsmarked om relevans og behov. Dette samarbejde skal omfatte uddannelsernes forskellige interesser. I relation til akademi- og professionsbacheloruddannelser er der etableret uddannelsesudvalg, hvor de relevante interesser er repræsenteret dvs. arbejdsmarkedets organisationer, undervisere, studerende og uddannelsens studieansvarlige leder. Det er ikke tilstrækkeligt alene at inddrage aftagere dvs. arbejdsgivere i dialogen. Derfor skal det relevante uddannel-

sesudvalg inddrages. En institutionsakkreditering skal vurdere hvorvidt uddannelsesudvalgene på akademiet eller professionshøjsskolen er inddraget i sikringen af uddannelsens kvalitet og relevans.

- Kvalitetssikringssystemet skal – jf. forrige afsnit – sikre det nationale samarbejde om uddannelsens kvalitet og relevans. Institutionsakkrediteringen skal vurdere hvorvidt dette faktisk sker.

Prækvalificering – en central del af lovforslaget.

FTF er enig i behovet for prækvalifikation af nye uddannelser og nye udbud og deler fuldt ud lovforslagets begrundelser herfor. Det er helt afgørende, at der etableres en central mulighed for at foretage en overordnet vurdering af behovet for nye uddannelser eller nye udbud af eksisterende. Prækvalifikationen kan sikre at relevansen af en ny uddannelse er veldokumenteret, at der gives mulighed for at drøfte mulige alternative løsninger på et konstateret uddannelsesbehov, at der ikke opstår et overudbud af identiske uddannelser, at der tages hensyn til ønsket om geografisk spredning mv. Også spørgsmålet om sammenhæng og arbejdsdeling mellem uddannelsesinstitutionerne og det overordnede økonomiske hensyn peger på behovet for en central godkendelse.

FTF kan støtte at godkendelsesproceduren for nye uddannelser og udbud samordnes således, at uddannelsesministeren har kompetencen til at godkende alle typer af uddannelser og udbud.

FTF er enig i at prækvalificering også skal omfatte dublinger og flytninger af udbud til anden geografisk lokalitet ved samme institution.

Prækvalificering og inddragelse af alle interessenter lokalt.

Lovforslaget er ikke præcist nok, når det gælder inddragelse af uddannelsernes interessenter i udviklingen af nye uddannelser. Under det nuværende akkrediteringssystem er det desværre erfaringen, at der enten ikke sker en inddragelse af de relevante interessenter, eller at det alene er arbejdsgiversiden, der inddrages. Loven anvender begrebet "aftager" og det er for snævert.

Det er nødvendigt at inddrage en bredere kreds af uddannelsernes interessenter. En institutionsakkreditering skal vurdere i hvilken udstrækning de forskellige interessenter er inddraget i udvikling af nye uddannelser eller nye udbud. Det kan ske på forskellige måder, men i forhold til f.eks. professionshøjskolerne, vil det være oplagt at inddrage de eksisterende uddannelsesudvalg, hvor arbejdsgivere, faglige organisationer, de studerende og underviserne er repræsenteret.

FTF foreslår:

- I forhold til processen lokalt ved udvikling af nye uddannelser eller udbud skal forpligtelsen til at involvere de relevante interessenter understreges i lovforslaget. Ved uddannelser eller udbud, der falder indenfor de eksisterende uddannelsesudvalg, vil det være det eller de relevante udvalg, der skal inddrages. Ved nye uddannelser eller udbud, der ikke er omfattet af eksisterende udvalg, foreslås at der bliver en forpligtelse til at gennemføre et udviklingsprojekt, hvor institutionens interessenter indbydes til at deltage. Et sådant udviklingsprojekt kan i høj grad medvirke til at sikre den nye uddannelses relevans.

Prækvalificering og åbenhed.

Der er behov for mere åbenhed og gennemsigtighed i udviklings- og prækvalificeringsprocessen. Når et erhvervsakademi eller en professionhøjskole i det nuværende akkrediteringssystem skal have godkendt en ny uddannelse i ministeriet, er ansøgningen ikke offentlig tilgængelig. Ligeledes er ministeriets begrundelse for afslag eller godkendelse ikke offentlig. FTF foreslår, at der i det nye akkrediteringssystem skal være et offentlighedsprincip, der sikrer, at når uddannelsesinstitutionerne indsender forslag til nye uddannelser eller ønsker om nye udbud af eksisterende uddannelser, skal ansøgningsmaterialet og ministeriets afgørelse gøres offentligt tilgængeligt.

FTF foreslår:

- Den centrale proces ved prækvalificering af nye uddannelser og nye udbud skal tydeliggøres i lovgivningen. Princippet om åbenhed og gennemskuelse skal understreges, og det foreslås at ministeriet forpligtes til at gennemføre en høring af alle nye forslag til uddannelser og udbud inden ministeret træffer afgørelse. Ved høringen er ansøgningsmaterialet og ministeriets afgørelse offentligt tilgængeligt.

Kriterier ved prækvalifikation.

Lovforslaget fastlægger ikke de kriterier prækvalifikationen skal bygge på, men bemyndiger ministeren til at udforme kriterierne og øvrige krav bl.a. til dokumentation. FTF opfordrer ministeren til at gennemføre en bred dialog om udformning af kriterierne for prækvalifikation på samme måde som lovforslaget skitserer ved fastlæggelse af kriterierne for institutionsakkreditering.

I bemærkningerne til lovforslaget antydes hvilke kriterier der vil være væsentlige ved en prækvalificering. I forlængelse af lovbemærkningerne til § 18 vil FTF på nuværende tidspunkt i øvrigt pege på følgende:

- at der foretages en vurdering af om det dokumenterede kompetencebehovet kan dækkes på andre måder end ved udvikling af en ny uddannelse. Alternativt kunne behovet dækkes ved justeringer eller toninger i eksisterende uddannelser eller gennem et efter- eller videreuddannelses tilbud.
- at sammenhængen til videreuddannelse sikres uden behov for supplerung.

Relevans og akkrediteringspanelet.

Lovforslaget understreger og betoner gennemgående vigtigheden af at sikre uddannelsernes relevans og samspil med det arbejdsmarked dimittenderne uddannes til. Det indgår ligeledes i selve hovedformålet med en institutionsakkreditering nemlig at vurdere "...institutionens løbende og systematiske arbejde med sikringen af uddannelsernes kvalitet og **relevans**" (§ 5, stk. 1).

Denne betoning er tilsyneladende ikke anvendt i kriterierne for sammensætning af akkrediteringspanelet. I lovforslagets § 13, stk. 2 angives, at panelet skal sammensættes af "... faglige eksperter, der tilsammen har erfaring med kvalitetssikring af uddannelser og den videregående uddannelsessektor generelt. Panelet består af mindst 3 personer".

Der stilles med andre ord ikke krav om, at panelet skal have ekspertise i kvalitetssikring af uddannelsers relevans og samspil med arbejdsmarkedet. Der er derfor en risiko for, at panelet har et "uddannelses- og institutionsinternt" perspektiv.

FTF foreslår:

- at § 13 stk. 2 ændres således: " Akkrediteringspanelet skal sammensættes af faglige eksperter, der tilsammen har international erfaring med kvalitetssikring af uddannelser, den videregående uddannelsessektor generelt og **sikring af uddannelsernes relevans**. Panelet består af mindst 3 personer". Som konsekvens uddybes lovbemærkningerne til § 13, stk. 2.

Akkreditering af enkeltuddannelser.

FTF kan støtte, at der bliver en mulighed for at udtage enkeltuddannelser til en særskilt akkreditering. Det er vigtigt, at bl.a. studerende og arbejdsmarkedets parter får mulighed for at påpege kvalitetsproblemer i relation til konkrete uddannelser. Det er imidlertid uklart, hvordan evt. kvalitetsproblemer kan rejses, og der bør derfor ske en præcisering heraf.

FTF foreslår:

- At der i bemærkninger til § 20 foretages en præcisering af hvordan proceduren vil være for at påpege og udtage enkelt uddannelser til akkreditering.

Akkrediteringsrådet og studenterrepræsentationen.

Ifølge lovforslagets § 4 indstiller de studerende to medlemmer til Akkrediteringsrådet. For at sikre overlap og dermed en bedre mulighed for kontinuitet i de studerendes repræsentation, bør det overvejes, at valgperioden for de to medlemmer er forskudt

FTF foreslår:

- at de 2 studenterrepræsentanter i Akkrediteringsrådet, der har en 2 årig valgperiode, indstilles forskudt således at der opnås et overlap i repræsentationen.

Tværgående evalueringer – også af enkelt uddannelser

For FTF er det helt afgørende, at der også i det fremtidige institutionsakkrediteringssystem bliver foretaget tværgående analyser. Indtil nu har Danmarks Evalueringsinstitut foretaget en lang række af sådanne analyser og evalueringer. De har været og er af høj kvalitet og er særdeles anvendelige som inspiration og afsæt for kvalitetsudvikling af uddannelserne. FTF er derfor positiv overfor, at EVA fortsat skal foretage tværgående evalueringer – også på universitetsområdet.

En fordel ved uddannelsesakkreditering er at det bliver muligt, at vurdere uddannelserne på tværs af udbudsstederne. Man kan med andre ord foretage en "national" vurdering af bestemte uddannelsers styrker og svagheder. Det bliver ikke længere muligt ved institutionsakkreditering.

Det foreslås derfor, at det bliver en opgave for EVA ud over de tværgående tematiske evalueringer, at gennemføre landsdækkende evalueringer af det samlede udbud af enkeltuddannelser med henblik på at vurdere den nationale kvalitet, således som det også er sket tidligere. Sådanne evalueringer vil have stor værdi i forhold til det løbende tværgående arbejde med at udvikle den nationale studieordning for den enkelte uddannelse.

FTF foreslår:

- at det i lovbemærkningerne til lovforslagets indhold punkt 3.0 (side 11, linje 13-14 i høringsdokumentet) indføres: " De tværgående evalueringer, som EVA udfører fortsættes og udvides til også at omfatte universitetsområdet. **EVA kan endvidere gennemføre tværgående evalueringer af det samlede udbud af enkeltuddannelser".**

Akkreditering af arbejdsgiverbaserede uddannelsesinstitutioner.

Lovforslaget indeholder en mulighed for at arbejdsgiverbaserede uddannelsesinstitutioner f.eks. under Forsvarsministeriet eller Justitsministeriet kan akkrediteres efter anmodning fra ressortministeren. FTF kan støtte denne mulighed.

Konkurrenceudsættelse af akkrediteringsopgaven.

Lovforslaget åbner i § 3, stk. 3, mulighed for konkurrenceudsættelse af akkrediteringsopgaven, dog uden en nærmere begrundelse herfor.

Det er afgørende for akkrediteringssystemet, at selve akkrediteringsopgaven gennemføres med en høj grad af konsistens og tillid. Samtidig skal der foretages en kontinuerlig og systematisk oparbejdelse af viden og erfaring med anvendelsen af institutionsakkrediteringssystemet. En løbende udlicitering af akkrediteringsopgaven vil have risiko for at svække tilliden til systemet og vanskeliggøre udviklingen af systemet. FTF anbefaler derfor, at muligheden for konkurrenceudsættelse af akkrediteringsopgaven udgår af lovforslaget.

Med venlig hilsen
Bente Sorgenfrey
Formand.

Høringssvar vedr. forslag til "Lov om akkreditering af de videregående uddannelsesinstitutioner"

I dette høringssvar fremlægger LO først en samlet vurdering af det fremsendte lovforslag, dernæst nogle konkrete forslag til ændringer i lovteksten og bemærkningerne hertil.

Samlet vurdering

LO's samlede vurdering tager udgangspunkt i de, for LO at se, fire helt centrale elementer i forhold til det eksisterende system:

Etablering af et fælles system for alle videregående uddannelser

LO tilslutter sig ideen om, at det principielle skel mellem de forskellige videregående uddannelser fjernes, og at der etableres et fælles akkrediteringssystem for alle videregående uddannelser. Det kan være med til at sikre ligestilling og styrke muligheden for at skabe sammenhæng i de videregående uddannelser.

Det skal dog samtidig sikres, at systemet kan tage hensyn til de forskellige uddannelsers egenart. Når det drejer sig om udmøntning af f.eks. relevanskravet og arbejdsmarkedskontakten under studiet er der stor forskel på uddannelserne - f.eks. mellem klassiske lange akademiske uddannelser udbudt et enkelt eller få steder og med få kandidater, og så korte meget erhvervsrettede uddannelser udbudt bredt over hele landet. Disse forskelle skal have mulighed for at udfoldes også under et fælles system – men forskellene er i højere grad knyttet til den enkelte uddannelses formål og indhold end f.eks. til uddannelseslængden, så derfor har den nuværende opdeling mellem uddannelsesniveauerne ikke været svaret på den udfordring.

Institutionsakkreditering

LO støtter forslaget om, at der i princippet i stedet for akkreditering af hver enkelt uddannelse indføres institutionsakkreditering. Institutionsakkrediteringen skal have fokus på institutionens systematiske arbejde med kvalitetssikring af uddannelser i forhold til fastsatte kriterier for fx undervisningsevaluering og arbejdsmarkedsrelevans. Der lægges vægt på, at den eksterne kvalitetssikring dermed kobles til institutionens daglige kvalitetsarbejde.

LO finder i udgangspunktet at forslaget om at ændre til institutionsbaseret akkreditering positivt. Det giver mulighed for at mindske bureaukratiet, og samtidig at anvende de ressourcer, en akkreditering nødvendigvis kræver, som en del af udviklingen af institutionens kvalitetsstyringsystem. Samtidig ligger det i en fornuftig forlængelse af modellen for selvejende og bestyrelsernes rolle i styringen af institutionerne, som det danske uddannelsessystem i øvrigt udvikles efter.

LO vil dog samtidig pege på, at vi ikke tror den endelige model er fundet med det skitserede system: For det første mener LO, at der skal skabes en bedre balance, idet hovedvægten i det foreliggende alene er på institutionsniveauet (primært hvad angår den "interne" kvalitetssikring), mens der mangler mere konsekvente modeller for, hvordan de nationale og generelle uddannelsespolitiske vurderinger bliver vægtet stærkere og balancerer enkelt institutionernes interesser (altså systemets samlede samspil med samfundets behov).

For det andet vil LO pege på risikoen for "suboptimering" i systemet, hvis alle institutionerne skal udvikle hver sit individuelle kvalitetssikringssystem. Det må både af driftsøkonomiske hensyn og af hensyn til legitimitet og gennemsigtighed (a la benchmarking) være hensigtsmæssigt, hvis der også udvikles tværinstitutionelle indsatser, der bidrager til kvalitetssikringen – stadig under ansvar overfor den enkelte bestyrelse, selvom det f.eks. kunne være i regi af sektorbaserede løsninger.

Prækvalificering

LO støtter overordnet set forslaget, hvori institutionsakkrediteringen suppleres med prækvalificering (det, der tidligere for professionsbachelor- og erhvervsakademiuddannelserne blev kaldt screening) af alle forslag om nye uddannelser og nye udbud af eksisterende uddannelser, dvs. en godkendelse i Uddannelsesministeriet.

Det vil således ikke være muligt at oprette nye uddannelser eller nye udbud uden en prækvalificering. Dermed sikres det fra centralt hold, at der sker en koordineret udvikling af de videregående uddannelser, hvor der bl.a. drages hensyn til arbejdsdelingen mellem uddannelsesinstitutionerne, den regionale uddannelsesdækning og uddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans.

Akkrediteringslovforslaget forsøger hermed stadig at favne såvel den overordnede udbudsdiskussion og den interne kvalitetsstyring i et samlet system. Der er i såvel lovforslaget som i bemærkningerne til loven stærkt markeret, at arbejdsmarkedsrelationen er central og reference til inddragelse af arbejdsmarkedets parter er nævnt.

LO har støttet og støtter stadig det princip, der ligger i screenings/prækvalificeringsprocessen, men har kritiseret, at denne proces i dag foregår i en "black box", idet det er en intern proces i uddannelsesministeriet, der ikke er beskrevet eller har faste gennemskelige procedurer.

Der er kun i meget generelle vendinger i lovforslaget skrevet, at det skal være gennemsigtighed i processen, men ikke hvordan eller i hvor høj grad.

LO mener, at det bør her slås fast, at det f.eks. alene at offentliggøre titlerne på de indkomne ansøgninger og senere afgørelserne af prækvalificeringen (som det stort set er i dag) ikke gør processerne gennemskelige. LO har desværre kunnet iagttage en række aktuelle screeningsprocesser, der hverken er gennemskelige eller har givet forståelige resultater, set fra LO's synsvinkel.

Disse konkrete erfaringer fra den hidtidige screeningsproces fører for LO til et meget stærkt ønske om at netop **rationalitet, gennemskelighed og inddragelse** bliver centralt i vores holdning til prækvalificering – men i virkeligheden også til hele akkrediteringssystemet som sådan, da legitimiteten af systemet i høj grad beror herpå.

Det bør derfor som minimum i loven kræves, at hele processen og de uddannelsespolitiske vurderinger, ministeriet gør, skal være transparente i en eller anden form. Det kan f.eks. gennem løbende tilgængelighed til alle dokumenter gennem en web-baseret løsning.

LO kan dernæst være i tvivl om, hvorvidt der i det foreslåede findes tilstrækkelige håndtag til at sikre kvalitet og udvikling af eksisterende uddannelser i et nationalt perspektiv. Det er stadig i den foreliggende beskrivelse af prækvalificeringen en proces, der i udgangspunktet alene er hængt op på den enkelte uddannelsesinstitution (og dermed den/de "tilfældige" virksomheder, lokale afdelinger af faglige organisationer, mv) og har ikke en klar orientering mod det nationale arbejdsmarked, den nationale genkendelighed, anerkendelse og tilgængelighed, som ethvert videregående uddannelsesudbud bør måles på.

LO anerkender, at loven åbner for, at der kan arbejdes med disse spørgsmål, men vil – jf. senere – foreslå, at man i forbindelse med lovens vedtagelse konkret forpligter sig på at udvikle (evt. forskellige) modeller for, hvorledes denne proces kan foregå. F.eks. bør det være en forpligtigelse for ministeriet at indhente en udtalelse, hvis der er etableret arbejdsmarkedsorganer, der arbejder med uddannelsesbehov og – sammenhænge indenfor et givet uddannelsesområde, som en ny uddannelse retter sig mod (som de f.eks. findes inden for finansområdet og byggeriet på erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelsesniveaue).

Eksisterende uddannelser kan trækkes ud til gennemgang og ny akkreditering

Loven åbner op for, at eksisterende uddannelser kan trække ud og gennemgå ny akkreditering, hvis f.eks. de færdiguddannedes beskæftigelsesgrad er blevet meget lav, eller hvis der er mange dårlige uddannelsesevalueringer.

LO finder det på mange måder naturligt, at der indføres denne type regel, men har to kommentarer:

For det første er det i den foreliggende tekst ganske svært at se, hvordan den vil blive håndteret i praksis og det bør, inden loven vedtages, være muligt at få beskrevet mere eksemplarisk, hvordan det tænkes udmøntet.

For det andet peger dette på en af de store udfordringer, der står tilbage efter lovforslaget på et tidspunkt er vedtaget, og som allerede er berørt i det foregående: Der er med loven skabt muligheder for at vurdere uddannelser og uddannelsesudbud, når man starter nye uddannelser (prækvalificeringen) og hvis de er ved at køre sig selv i sæk (den her nævnte bestemmelse) – men den helt afgørende mekanisme for at **sikre landsdækkende uddannelser, der til løbende udvikler sig i takt med arbejdsmarkedet og de øvrige samfundsmæssige rammer** er fraværende. Det må formodes i den foreliggende lov at være overladt til den enkelte institution, men disse kan ikke løse opgaven med at sikre landsdækkende, gennemskuelige og sammenhængende uddannelser.

Derfor skal denne lovgivning suppleres med initiativer, der støtter en sådan sammenhængende og nationalt baseret indsats, hvis man reelt vil muliggøre og styrke denne dimension af kvaliteten i de videregående uddannelser.

Konkrete kommentarer til lovttekst og – bemærkninger

Loven:

§3, stk. 3 og § 7, stk. 5: LO har svært ved at se fornuften i at udtynde mulighederne for at opbygge national kompetence på feltet ved at gøre akkrediteringsopgaven konkurrenceudsat.

§18 og § 19: Det er svært at se præcis, hvor skellet går mellem prækvalifikation og godkendelse – og f.eks. med hvilke begrundelser en prækvalificeret uddannelse alligevel ikke vil kunne blive godkendt. Hermed også hvad forskellen er på kriterierne, der indgår i § 18, og reglerne for godkendelse i § 19.

§20 omtaler alene ministeriet som initiativtager til en eventuel særlig gennemgang af uddannelser. Det understøtter ikke bemærkningers bredere formuleringer om, at det kan være studerende, arbejdsmarkedsorganisationer, mv. (afsnit 3.3.3. og bemærkningen til § 20).

Lovbemærkningerne:

I lovbemærkningerne fastslås, at der stadig kan gennemføres tværgående uddannelsesevalueringer, og at EVA nævnes som udførende på alle uddannelsesområderne. Det bør præciseres, hvordan dette foregår – og det bør overvejes, om ikke denne bemærkning skal knyttes direkte til en lovparagraf, der hjemler mulighederne for tværgående uddannelsesevalueringer.

Til § 18:

Det bør uddybes hvad der menes med ”gennemsigtighed i processen”.

Det er for snævert, når der alene beskrives at ”supplerende faglig rådgivning forventes indhentet i tvivlstilfælde, for eksempel i form af udtalelse fra de faglige forskningsråd, repræsentanter for aftagere og ressourcepersoner med faglig indsigt m.v.”

Der bør i stedet formuleres krav til proces, som muliggør at interessenter i alle tilfælde har mulighed for at fremkomme med kommentarer til de fremlagte forslag.

Det vil i mange tilfælde ikke være muligt for ministeriet at vide, om der er tale om et ”tvivlstilfælde”. Der er således eksempler på udvikling og akkreditering af uddannelser, hvor man (dvs. herunder ministeriet) ikke har været opmærksom på, at man ved at inddrage bredere dele af arbejdsmarkedet, ville have kunnet skabe bredere kompetenceprofiler i relation til arbejdsmarkedet.

Ligeledes bør det præciseres, at begrebet ”aftagere” dækker såvel arbejdsgiver- som arbejdstagerorganisationerne på området.

Der bør således ikke alene være gennemsigtighed, men et direkte krav om at ministeriet sikrer tilgængelighed af alle oplysninger og informationer i forbindelse med nye uddannelsesforslag, således at interessenter har mulighed for at reagere.

Samtidig bør ministeriet aktivt indhente udtalelser fra arbejdsmarkedsorganer, såfremt disse påtager sig at rådgive om uddannelsesbehov og krav til sammenhængende uddannelsesudbud indenfor bestemte branche eller professionsområder.